

Hic thronus non est, unde contra peccatores sua Deus te- la contorqueat; sed thronus equo misericordias largitur; non iustitiae thronus, unde proferat morsu ablationis; sed thronus gratiae, ubi non loquitur nisi de abolitione poenae. In terris Maria fuit thronus, in quo libentius Deus, quam ipsam alibi manit, & nunc in Caelo thronus est definitus, ut sit peccatorum asylus. Ergo peccatores non confundent accedere, dummodo accedant animo restituendi seclera sua, quia illius misericordia adhuc major est eorum nequitia. *Auctor recens.*

Hodierna die in Maria reperimus potentem Advocatam apud Iudicem nostrum, & Matrem misericordiae pro peccatoribus. Per vos mihi liceat ad adificationem vestram non secus ac ad consolationem mentem meam aperire. Ita est, Christiani, S. Bernardus dicebat; habemus Sanctissimam Virginem advocatam apud Filium, quemadmodum habemus JESUM CHRISTUM Advocatam apud Patrem. Et quis dubitat, quominus Maria cum sit Mater illius, qui quatenus Iudex prolaturus est sententiam vitae, ac mortis, Mater, inquam dilecta, Mater Sancta, Mater coronata gloria, hanc benigne non exaudiat? Quis dubitat, illam perorantem pro hominibus pro Maternitatis suae reverentia non exaudiri? Non sequitur inde eam a nobis elevari supra Filium suum, perinde ac sua maternitas illi con-

ferret jus exigendi ab illo, ut nobis criminum nostrorum veniam concedat. Absit, nos id ita intelligere. Licet per excessum confidentiae, nobis elaboratum quidam termini minus iusti, & diceremus, quod proferre non audeo, JESUM CHRISTUM exaudiendi Mariae preces complacere sibi in Caelo, etiam quandam exhibere speciem obedientiae, respiciendo semet tamquam Filium ejus, eandemque veluti parentem colendo; licet inquam, hoc pacto loquimur, haereticis fautores non magis scandalum inde sumere debeat, quam ex aliis locutionibus profusum similibus, quibus Scriptura, cum ait, Deum coherentem Solis cursum, obedire voluisse voci hominis: *Obediens Domino voci hominis;* & cum addit Deum, licet Deus sit, spondilla, se facturum voluntatem timentium ipsum: *Voluntatem timentium se faciet.* Sed hac defensione non indigemus; termini quippe quibus utimur, loquentes de testate sanctissimae Virginis per se probantur, & nulla censoria nota possunt labelatari. Dicimus enim, illam orare JESUM CHRISTUM, non dicimus illam imperare JESU CHRISTO. Ceterum addimus, JESUM CHRISTUM postquam olim Sapientissima Matri suae obedit, nunc quoque faciles illi aures praebeere cum omni honore, & observantia, quam in aeternum illi praestiturus est, propter perlo- que dignitatem, & meritum. *Patet Bourdaloue.*

DE DEVOTIONE, ET CONFRATERNITATE

ROSARIUM MONITUM.

Hactenus collegimus rerum supellectilem dispositam, secundum communia Sanctissimae Virginis Mytheria, in quibus Auctores de illis agentis nobis uberem rerum curiam suppeditaverunt. *ex quibus plures Sermones conscripsi possent: sed non desunt aliae plures festivitates instituta in Beatae Virginis honorem, quae licet non sint ex numero Mytheriorum, quae passim sollemniter ab Ecclesia celebrantur, aut recoluntur, probantur tamen, utpote quae magno sunt adjumento ad fidelium pietatem fovendam, devotionis Spiritum excitandum, qui sensum, & sine sensu ad unum respectu, & sine quo Dei cultus, pietas fidelium insignis recipere detrimentum.*

quibus plerumque Sermones habentur, & quae integra volumina flagrant, illos tantum eligimus, in quibus singuntur, & passim vocantur Confraternitates, quibus qui nomen dant, se se quibusdam officiis obstringunt, varisque praeiudicis devotionis erga Deiparam, ut suam testentur erga ipsam devotionem, & cultum, Initium facio ex Confraternitate Rosarii a Sancto Dominico instituta, & Filiorum ejus zelo, laboribusque, quae late patet Christiana Religio effusa. Venim cum labor hic mens in Predicatorum gratiam institutus sit, nihil in hac collectanea referre meum est, nisi quae ad suggestum pertinent, quin defendam ad tradendam methodum sectandi Rosarium, quam nemo minus ignorat. De illius institutione tantum verba faciemus, de inestimabili fructu, qui ab Ecclesia percipitur, de officiis, quibus se se adstringunt Confratres, & de sensu pietatis quae haec Oratio est recitanda.

PARAGRAPHUS I.

Multiple Synopsi Sermonum hujus argumenti.

Salutate Mariam, qua multum laboravit in vobis. *Ad Rom. 16.* Haec verba sunt S. Pauli Apostoli in Epistola, quam scribit Ecclesiae, quae collectae incipiebat Romae totius orbis Metropoli. Inter cetera Christianis etiam commendat, ut nomine hanc salutem dicant Matronae Nobilit, cui Nomen Maria, quae omnes curas, suaeque bona impenderat in nascentis hujus Ecclesiae progressum. Sed per vos liceat mihi hodierna die ut istidem verbis Apostoli, ut commendem vobis et salutem dicere non quidem mera urbanitatis causa, sed pietatis sensu, & animi grati officio Mariam aliam, quae toto Caelo majoris est meriti, & cui nos multo plura debemus, quia longe alia ratione salutis nostrae, paci, & omnium hominum felicitati prospexit. Haec Maria est Dei Mater, Mediatrix hominum apud Filium suum, Regina Caeli, Magnificientia Dei, spes peccatorum, qui iusti debent post Filium ejus omnia bona, quae sunt habituri. Hanc Mariam ut salutem saepe vos obsecro, & obsecro cum omni sensu reverentiae, observantiae, fiducia, quam meretur ejus dignitas, & beneficia, & ad quam nostra nos cogit utilitas. *Salutate Mariam, quae multum laboravit in vobis.* Salutatio, quam illi dicere vos oro, non est officium aliquod urbanitatis, quale praestare solent illi, qui principibus viris obsequuntur: haec illi nuntiata fuit partim ab Angelo caelitus dilapso, partim a Sancta Elisabetha divino spiritu, quae illi manum extremam admovit, perleclit, & tamquam vultissimam Orationem omnibus recitandam proposuit.

Hac igitur Oratio in honorem Beatae Virginis consecrata, quae toties in Rosarii recitatione reperitur, nos adducit, ut pro textu haec eligamus S. Pauli verba, *Salutate Mariam, quae multum laboravit in vobis, & ostendamus t.*

Rosarii orationem, & cultum, qui Mariae adhibetur in hac Confraternitate, cultum esse, & orationem Mariae acceptissimam. 1. Quo sensu, & qua intentione recitare debeamus hanc orationem, & cultum huic praebere, ut sit Mariae acceptus, atque iucundus.

Ad primum punctum replendum ostendere possumus cultum huic, quem praestamus Mariae illi esse carissimum. 1. Quia pietas eorum qui recitant Rosarium, recolit gloriosissimos illius titulos. 2. Quia magnum illius potentiam fatentur. 3. Quia celebrant illius Sanctitatem, & laudes. Hoc pacto Confratres texunt Coronam Mariae, quae illi est gloriosissima, & sunt imitatores S. Gregorii Nazianzeni, qui honoraturus eminentia dona incomparabilis hujus Virginis texerat orationem compositam ex sublimioribus Mariae Privilegiis. Qualitas ejus Genitricis Dei, ceteris praestat: qui enim dicit Matrem Dei, dicit quidquid sublimis sibi praesentari valeat spiritus hominis, & illam cumulat gloria, ad quam Deus illam potuit elevare. Ad constituendum sublimem huic gradum, & hanc dignitatem, oratio haec instituta est per eadem verba, per quae maternitas haec illi fuit nuntiata. Singularis hujus gratia in illa memoriam excitamus: quis autem dubitare potest publicam hanc confessionem, quae fit augustae hujus dignitatis Deiparae, quae Maria decorata fuit, illi acceptorem non esse prae alio quocumque gloriae titulo, quo illam honorare vellemus? Num timentum est, ne haec oratio toties repetita illi fastidium creet? Quin immo e contra dicendum non est, sicuti Seraphin non cessant beatorum sedem replere eodem cantico, quod Caeli omnes repetunt, aeternumque repetent cum illis, hymnum hunc caelestem eorum constituere felicitatem, cum sit divinarum gloriae compendium? Ita etiam Rosarii Sodales incessanter novo zelo, recentique pietate instaurant orationem, in qua gloriosa divina Maternitatis qualitas continetur, quam Maria semper eodem cum grati, humilisque animi fenu excipit. Ita ex hac dignitate magna ejus oritur potestas, cui comparanda non est potestas Sancto- rum; cum quidquid est infra potestas.

II. In Rosarii devotione tria deprehendo, quae magnam adhaerere debent ideam felicitatis eorum, qui Sanctae huic Confraternitati nomen dederunt. 1. Aeternum bene orandi. 2. Modum bene vivendi. 3. Utilitatem bene moriendi. At foeceras in hos fines instituta, & Confraternitas, cujus cultum adeo purus est, munus adeo Christianum, tanta, & adeo peccata privilegia; nonne approbanda est, sicut approbata fuit ab Ecclesia? Talis Rosarii Confraternitas, cujus qui sequitur, & observat Spiritum institutionis, dicitur bene orare, tenetur bene vivere, & esse ad bene moriendum dispositus. Profecto non quid dicam nisi ad edificationem, doctrinamque vestram, assero in ea consideratione, quam a nobis fieri jubet Ecclesia in Mytheria JESU, & Mariae, a nobis inveniri. 1. ferretur bene orandi. 2. In exemplis, quae nobis proponit, modum bene vivendi. 3. In Indulgentiis, quae nobis concedit, consolationem bene moriendi. Hoc argumentum est, ac partitio Sermonis. *De sumptum ex Elogiis Illustrius Sanctissimum, & Mytheriorum.*

III. Ex omnibus obsequiis, quae fideles in Ecclesia praestant gloriosae Virgini, ostendi potest. 1. Illam praeter ceteris honorari pro Rosarii devotionem. Ratio est, quia haec est revocare memoriam honoris, qui illi Deus ipse deulit, Angelum deputans, qui nuntiaret illi, ipsam delectam fuisse susuram Matrem Salvatoris Mundi: ita ut quoties haec salutatio repetitur, singulis vicibus idem illi deferatur honor, qui tuac illi delatus fuit. Hinc

potestatem Dei, Mariae potestati subiaceret, quandoquidem coronata est tamquam Caeli, terraeque Regina. Rosarii devotio excitat in Maria memoriam dignitatis Deiparae, suaeque potestatis, simulque illius sanctitatis, aliarumque Virtutum, quibus gloriosa haec privilegia promeruit: hanc enim cetera est Magnitudo, cujus tamen primus annulus est humilitas, & puritas Mariae, quod Rosarii Confratres praedicant; ideoque per orationem, quae constituit essentiam Societatis eorum, commendant qualiter Matris Dei, potestatem ejus, omnesque Virtutes illius.

Pro puncto altero ostendere possumus sensus, quibus ostendenda est Oratio Rosarii Reginae Caeli, ad tria redigi capita. 1. Ad sublimem estimationem personae ad quam haec Oratio confugimus; & haec idea est, quam nobis magna illius adstruit potentia. 2. Ad tenerum affectum erga illam, quam nostram Matrem esse gloriamur. 3. Tandem ad firmam confidentiam id impetrandi, quod ab illa petierimus. Tales sunt sensus, quos fovere debent Sodales Rosarii recitantes. Profecto qui se se offert Principi eum alioque, non ne praeter se ferre debet magnam illius estimationem? Sed cum se se offerunt, & coram quo sistant se Confratres? Nonne coram Caeli, terraeque Domina? Deus nonne in manus ejus omnes gratias collocavit? Illa nonne rivulus est, per quem gratia manare debent? JESUS CHRISTUS illas largitur; hic Caput est, a quo omnes manant influxus: sed hic transeunt per Mariam, quae in Mytherio JESU CHRISTI Corpore habetur veluti Colum, per quod Divinus Filius gratias omnes veli pertransire. Si ut a JESU CHRISTO audiamus, credere debemus, inquit Apostolus, ipsum infinite magnum esse, & omnipotentem; opus est etiam, ut confugiens ad Mariam illam deprecaturus, habeat sublimem ideam potentiae ejus, & tenerum illius amorem adiciat: haec est sententia illa digna fidei servo Mariae, quam nobis inspirat qualitas Matris Dei. Illa nos amat, recipit enim Christianos omnes tamquam filios, & Rosarii Sodales tamquam dilectos suos. Illa nos omnes recepit in numero Filiorum suorum, cum Jesus Christus loquens illi de S. Joanne dicit, *quod omnes qui crediderint in me, non perierunt in aeternum.* *(Jo. 19.)* *Unde praesertim eos diligit, qui se se deoverunt illius ministerio peculiari modo.* Ab illis amore pro amore expectari, non ne Ecclesia in ora ejus ponit in diei officio: *Ego diligentes me diligo?* *(Prov. 8.)* Si eorum Mater sum, amorem, quo illos complector, non ne illi erga me se se gerere debent tamquam Filii, non solum per opera exteriora, & labiis suis recitantes quaedam precum formulas, sed per amorem cordis, quod fit emanatio amoris Dei; quidquid enim facit pro Sodali Rosarii, illis confidentiam, non secus ac amorem inspirat. Profecto non ne salutem nostram conclusit tribuens consensum suum verbo Angeli, qui Dei nomine salutavit illam? & quoties Confratres hanc crederentur orationem, instaurant memoriam magis hujus beneficii, quod in illis amorem, & confidentiam debet excitare. Itaque totis precoribus afficiamus Mariam veneremus, S. Bernardus ait, *quis sic est volutus ejus, qui totum nos habere voluit pro Mariam.* *(Serm. 2. Nat. Virg.)* Amor, & confidentia Sodali non potest melius fundari, quam devote recitando orationem, quae illis ob oculos ponit ingentem Mariam estimationem apud Filium, cujusque studiis ad implorandum ejus auxilium in omnibus necessitatibus nostris. Tot annorum experientia non ne satis probavit, Mariam nunquam deesse fidelibus servis suis; & frequentia miracula, quae in eorum gratiam operatur, sunt totidem monumenta probantia ipsam posse, & velle illis ferre opem in omnibus occasionibus. *Auctor Sermonum in omnia Ethica discipulis argumenta: tom. 2. Mytheriorum.*

IV. In Rosarii devotione tria deprehendo, quae magnam adhaerere debent ideam felicitatis eorum, qui Sanctae huic Confraternitati nomen dederunt. 1. Aeternum bene orandi. 2. Modum bene vivendi. 3. Utilitatem bene moriendi. At foeceras in hos fines instituta, & Confraternitas, cujus cultum adeo purus est, munus adeo Christianum, tanta, & adeo peccata privilegia; nonne approbanda est, sicut approbata fuit ab Ecclesia? Talis Rosarii Confraternitas, cujus qui sequitur, & observat Spiritum institutionis, dicitur bene orare, tenetur bene vivere, & esse ad bene moriendum dispositus. Profecto non quid dicam nisi ad edificationem, doctrinamque vestram, assero in ea consideratione, quam a nobis fieri jubet Ecclesia in Mytheria JESU, & Mariae, a nobis inveniri. 1. ferretur bene orandi. 2. In exemplis, quae nobis proponit, modum bene vivendi. 3. In Indulgentiis, quae nobis concedit, consolationem bene moriendi. Hoc argumentum est, ac partitio Sermonis. *De sumptum ex Elogiis Illustrius Sanctissimum, & Mytheriorum.*

IV. In Rosarii devotione tria deprehendo, quae magnam adhaerere debent ideam felicitatis eorum, qui Sanctae huic Confraternitati nomen dederunt. 1. Aeternum bene orandi. 2. Modum bene vivendi. 3. Utilitatem bene moriendi. At foeceras in hos fines instituta, & Confraternitas, cujus cultum adeo purus est, munus adeo Christianum, tanta, & adeo peccata privilegia; nonne approbanda est, sicut approbata fuit ab Ecclesia? Talis Rosarii Confraternitas, cujus qui sequitur, & observat Spiritum institutionis, dicitur bene orare, tenetur bene vivere, & esse ad bene moriendum dispositus. Profecto non quid dicam nisi ad edificationem, doctrinamque vestram, assero in ea consideratione, quam a nobis fieri jubet Ecclesia in Mytheria JESU, & Mariae, a nobis inveniri. 1. ferretur bene orandi. 2. In exemplis, quae nobis proponit, modum bene vivendi. 3. In Indulgentiis, quae nobis concedit, consolationem bene moriendi. Hoc argumentum est, ac partitio Sermonis. *De sumptum ex Elogiis Illustrius Sanctissimum, & Mytheriorum.*

IV. In Rosarii devotione tria deprehendo, quae magnam adhaerere debent ideam felicitatis eorum, qui Sanctae huic Confraternitati nomen dederunt. 1. Aeternum bene orandi. 2. Modum bene vivendi. 3. Utilitatem bene moriendi. At foeceras in hos fines instituta, & Confraternitas, cujus cultum adeo purus est, munus adeo Christianum, tanta, & adeo peccata privilegia; nonne approbanda est, sicut approbata fuit ab Ecclesia? Talis Rosarii Confraternitas, cujus qui sequitur, & observat Spiritum institutionis, dicitur bene orare, tenetur bene vivere, & esse ad bene moriendum dispositus. Profecto non quid dicam nisi ad edificationem, doctrinamque vestram, assero in ea consideratione, quam a nobis fieri jubet Ecclesia in Mytheria JESU, & Mariae, a nobis inveniri. 1. ferretur bene orandi. 2. In exemplis, quae nobis proponit, modum bene vivendi. 3. In Indulgentiis, quae nobis concedit, consolationem bene moriendi. Hoc argumentum est, ac partitio Sermonis. *De sumptum ex Elogiis Illustrius Sanctissimum, & Mytheriorum.*

IV. In Rosarii devotione tria deprehendo, quae magnam adhaerere debent ideam felicitatis eorum, qui Sanctae huic Confraternitati nomen dederunt. 1. Aeternum bene orandi. 2. Modum bene vivendi. 3. Utilitatem bene moriendi. At foeceras in hos fines instituta, & Confraternitas, cujus cultum adeo purus est, munus adeo Christianum, tanta, & adeo peccata privilegia; nonne approbanda est, sicut approbata fuit ab Ecclesia? Talis Rosarii Confraternitas, cujus qui sequitur, & observat Spiritum institutionis, dicitur bene orare, tenetur bene vivere, & esse ad bene moriendum dispositus. Profecto non quid dicam nisi ad edificationem, doctrinamque vestram, assero in ea consideratione, quam a nobis fieri jubet Ecclesia in Mytheria JESU, & Mariae, a nobis inveniri. 1. ferretur bene orandi. 2. In exemplis, quae nobis proponit, modum bene vivendi. 3. In Indulgentiis, quae nobis concedit, consolationem bene moriendi. Hoc argumentum est, ac partitio Sermonis. *De sumptum ex Elogiis Illustrius Sanctissimum, & Mytheriorum.*

IV. In Rosarii devotione tria deprehendo, quae magnam adhaerere debent ideam felicitatis eorum, qui Sanctae huic Confraternitati nomen dederunt. 1. Aeternum bene orandi. 2. Modum bene vivendi. 3. Utilitatem bene moriendi. At foeceras in hos fines instituta, & Confraternitas, cujus cultum adeo purus est, munus adeo Christianum, tanta, & adeo peccata privilegia; nonne approbanda est, sicut approbata fuit ab Ecclesia? Talis Rosarii Confraternitas, cujus qui sequitur, & observat Spiritum institutionis, dicitur bene orare, tenetur bene vivere, & esse ad bene moriendum dispositus. Profecto non quid dicam nisi ad edificationem, doctrinamque vestram, assero in ea consideratione, quam a nobis fieri jubet Ecclesia in Mytheria JESU, & Mariae, a nobis inveniri. 1. ferretur bene orandi. 2. In exemplis, quae nobis proponit, modum bene vivendi. 3. In Indulgentiis, quae nobis concedit, consolationem bene moriendi. Hoc argumentum est, ac partitio Sermonis. *De sumptum ex Elogiis Illustrius Sanctissimum, & Mytheriorum.*

IV. In Rosarii devotione tria deprehendo, quae magnam adhaerere debent ideam felicitatis eorum, qui Sanctae huic Confraternitati nomen dederunt. 1. Aeternum bene orandi. 2. Modum bene vivendi. 3. Utilitatem bene moriendi. At foeceras in hos fines instituta, & Confraternitas, cujus cultum adeo purus est, munus adeo Christianum, tanta, & adeo peccata privilegia; nonne approbanda est, sicut approbata fuit ab Ecclesia? Talis Rosarii Confraternitas, cujus qui sequitur, & observat Spiritum institutionis, dicitur bene orare, tenetur bene vivere, & esse ad bene moriendum dispositus. Profecto non quid dicam nisi ad edificationem, doctrinamque vestram, assero in ea consideratione, quam a nobis fieri jubet Ecclesia in Mytheria JESU, & Mariae, a nobis inveniri. 1. ferretur bene orandi. 2. In exemplis, quae nobis proponit, modum bene vivendi. 3. In Indulgentiis, quae nobis concedit, consolationem bene moriendi. Hoc argumentum est, ac partitio Sermonis. *De sumptum ex Elogiis Illustrius Sanctissimum, & Mytheriorum.*

sequitur, quod subeantes in locum Angelis, qui gloriae sibi verit legationem suam erga hanc Angelorum Regnam; eodem perfungimur munere, eademque legatione, ideoque haec devotio nobis in honorem cedit. Ita Reges, & Principes sibi honorificum esse censuerunt, si admitterentur in hoc precum commercio cum Ordine, qui proficitur Sanctissimam Virginem colere haec Sancta praxi.

2. Devotionem hanc praebere tuta, & facilia salutis adminicula iis, qui in Sancto hoc Sodalitio adscribuntur. Haec autem adminicula sunt, fideliter iungi inhaerentibus illi officiis, quae complectuntur ea, quae magis necessaria sunt ad vitam Christiano homine dignam ducendam, & quae celestia promerentur subsidia, quae promittuntur illis, qui fideliter eadem officia praestiterint.

Pro Sermonis hujus argumento desumi potest, Institutionem, & devotionem Rosarii instaurasse primum Christianae Religiosis fervorem, & ostendere in Ecclesia imaginem vitae primorum fidelium. S. Lucas in actis Apostolorum paucis verbis divisionem suppeditat, quibus describit vitam eorum, quibus erant primitiae Spiritus. Ait enim 1. illos ita fuisse caritatis vinculis conjunctos, ut omnia in se videtur eorum eum, & anima una, 2. Narrat illos fuisse perseverantes in oratione. *(Act. 3.)* 3. Illos edicasse Mundum universum Sanctitatem vitae suae, ita ut numerus eorum, qui convertebantur illi eadem exemplo pietatis eorum atque Virtutis, magis, magisque in singulos dies auferetur: *Habentes gratiam ad omnem plebem: Dominus autem augetur, qui salvi fiunt quotidie.* *(ib.)* Nescio utrum magis naturalis fieri possit hypostiposis morum, qui floruerunt in Ecclesia, statim ac Rosarii devotio predicata, recepta, & instituta fuit.

Primum. Facta fuit statim Societas personarum cujuslibet aetatis, sexus, conditionis qui simul per caritatem christianissimis conjuncti vinculis unanimi consensu in eundem finem conspiraverunt, non quidem coronandi se rosis, ut loquitur Scriptura de coetu impiorum, sed offerendi Deiparae coronam millies gratiorem, & pretiosorem quam si ornata esset omnibus Mundi Margaritis. Corona haec Rosarium dicitur, compositum, uti diximus, ex duabus praestantissimis orationibus, ad revocanda in mentem populum praecipua Mytheria vitae Salvatoris, & Mariae. Societas inguendum consensum eorum, qui illi adscriberentur, similem consensum primorum Fidelium. *Secundum.* Ius religionis observantis, in cura, & assiduitate eorumdem precum, quae tuac constituta fuerunt, & dispositae in eum ordinem, quem nemo ignorat, ubi procul dubio praesidet Spiritus Dei, & ostendit hoc inventum fuisse Ecclesiae procuratum ad tuendam, servandamque Religionem, pietatem, & mores bonos; *Dignitas Dei est hic.* Deus manum iniecit contra censuram, & omnes Haereticorum conatus ad devotionem hanc aboleendam, quae est tamquam cautio ex parte Salvatoris, & Sanctissimae Matris ejus, illam esse permanentem, donec Religio, & Ecclesia florebit; & si unquam interperit, pietatem quoque, & Dei cultum eundem exitum subiturum.

3. Praecipua similitudo, quae deprehendi potest inter confratres in unum collectos, primoque fideles, est vitae eorum exemplum, quod talem habuit effectum, ut visum sit renovare omnem Ecclesiae faciem vitae mutatione quam fecerunt per hanc devotionem conjunctam cum publica adificatione, quam dederunt fidelibus omnibus. Conversiones in dies singulos fiebant: nobiles viri simul & mulieres ceteratim nomina dabant huic Confraternitati; nationes omnes, ad quas haec se extendit devotio, eandem pietatem, eundemque fervorem in obeundis Religionis officiis testate sunt; ita ut qui comparationem instituerit inter statum, ad quem Christianitas redacta fuit antequam illi Rosarii devotio reciperetur, cum statu, in quo visum est fere statim postquam recepta fuit, non dubitet asserere, Rosarium renovasse spiritum, primumque fervorem primorum Fidelium in omnibus Civitatibus, & Regnis, ad quae haec se se extendit devotio.

Extimus institui potest sermo de iis sensibus, cum quibus Rosarium recitandum est; videlicet cum eodem spiritu cum quo institutum fuit. Neque enim ore tenus recitandum est; cor loquatur oportet, & tota Confratris vita sit imago Sanctissimae Virginis exemplum representans. Primum, sicuti cum illa ingreditur in societatem Mytheriorum gaudii, strenue adhaerere se debet omnibus Mundi voluptatibus. 2. Sicuti ingreditur in societatem Mytheriorum doloris, sustinere debet cum submissione omnes vitae dolores. 3. Sicuti ingreditur cum illa in societatem Mytheriorum gloriae, cum zelo, & perseverantia admitti debet ad Caeli gloriam atsequendam. Hi tres sunt articuli Contractus Societatis inter Sanctam Virginem, & Rosarii confratres, & tres necessariae conditiones ad illud rite recitandum, Applicari peculiariter potest devotio Rosarii idea, & conditiones, quas Patres, ac Theologi tribuunt devotio generaliter sumpta. 1. Devotio generatim secundum vim, & nominis significationem est devotio cordis servitio Dei, quae assumitur per publicam, aperreamque professionem; quapro-

pter fit actus Religionis, ad Dei cultum pertinens: 1. Finis devotionis, est divina colere Majestatem per actus exteriores, quibus prae nobis sermone interioris animi nostri sensus, quos habemus de illius Magnitudine, & excellentia: 3. Devotionis hujus effectus est in nobis fervorem, austeritatem, & fidelitatem eicere, ut regulariter obeamus omnia Religionis, nostrique status officia.

VI. Quis autem ex his lineamentis Devotionis generatim sumptis non intelligit peculiare characteres devotionis Rosarii? 1. In institutione, quae est devovendi se Dei, Sanctae Matris ejusdem famulati per publicam, & manifestam professionem. 2. In fine, qui est utrumque honorandi, omnesque fideles excitandi per cultum maxime solidum, probatum, ideoque magis acceptum divine Majestati, quandoquidem hoc fit per frequentem recitationem orationis Dominicae, & angelicae Salutationis, quarum virtus, & meritum satis innotescit. 3. In effectibus qui sunt excitare in te itantibus utramque orationem, fervorem, regularitatem, & perseverantiam ut cum edificatione Religionis, ac status sui obeant officia.

VII. Considerare possunt in Ecclesia Affectionis Rosarii ex fructu, quem tulit in Necessitate per excidium Haereseos Abbigentum, per pietatem, quae per illum floruit, & multitudinem conversionum, quas procuravit.

2. Utilitatem, quam procurat illis, qui huc Societati adscribuntur, & qui obeunt officia, quae illa praescribit, videlicet 1. solidam orandi rationem. 2. bonorum operum praxim. 3. Sanctae Virginis subsidium.

VIII. Aequum etiam esse potest Sermonis argumentum, ostendere Rosarii Confraternitatem esse.

Primo unam ex solidissimis devotionibus, quae possint institui in honorem Sanctae Virginis, sive consideretur, 1. ejus institutio, quae non aliud obiectum habet, nisi honorandi Filium in magni Privilegiis, quae contulit Matri suae, & honorandi Matrem, quae tanta cum dignitate sustinuit singulares favores, quos illa recepit a Filio. Sive considerentur 2. fructus institutionis Rosarii, qui fuerunt victoria relata adversus haereticos Abbigentes perniciosissimos Ecclesiae inimicos, contra impios, & in omnem licentiam effusos, & contra demones.

3. Ostendere Confraternitatem Rosarii unam ab aliis solidioribus devotionibus, quae valeant institui in honorem sanctae Virginis, sive consideretur, 1. Confraternitates, ubi Jesum Christum adorant, & reverentiam in omnes actiones Filio debita ab obsequiis, quae debentur Matri. 2. Confraternitatem hanc amplecti omnes fere aetates, omnes conditiones, loca omnia, ita ut ne una quidem fere adfit familia, quae non sit in Sanctae Virginis sub hoc titulo clientela. 3. In hac Confraternitate adnexae esse Indulgentias, quae conferunt tam ad benevivendum, quam ad bene moriendum; ita ut in extrema obitus hora, cum bene confitenti, & rite contriti sumus, & Indulgentiae nobis rite applicentur, fidelis ob omnibus peccatis foribus ablatus, alterius Baptismatis speciem consequatur. Sermo Manuscriptus.

PARAGRAPHUS II.

Evangelii, & libri unde hauriri potest Copia ad propositas pariter rationes exponendas.

Abbares videri, qui de Rosario loquuntur.

Beatus Alanus de la Roche ex Dominicana familia maxime contulit ad instituendam, & propagandam Rosarii Confraternitatem: Librum edidit: De dignitate Matris Beatae Mariae Virginis, ubi agit de praesentia, fructibus, & extensione hujus Confraternitatis.

Vincencius Bandellus Generalis Ordinis Sancti Dominici authenticum reddidit testimonium de extensione hujus devotionis, & multitudine insignium Virorum hujus Confraternitatis, testimonium insertum in Constitutionibus Ordinis distincta. l. c. 15.

Joannes de Monte, & Thomas de Templo duo discipuli, & indivisi Socii sancti Dominici, quorum alter edidit librum cui titulus Mariale, alter vero de Miraculis Beatae Mariae Virginis.

Humbertus quintus Generalis hujus Ordinis l. 2. Sermonem de Fratritate serm. 59. habet hujus Confraternitatis Elogium, & illius fructus, ac exercitationes recenset.

Justinus Michovienis, Ordinis Predicatorum l. 2. distans suum Praedicationem super Litanias Laurentianae fufius persequitur, quidquid ad hoc pertinet argumentum, ita ut hic unus Auctor satis fit ad ostendendam excellentiam, utilitatem, miracula, & praxim Rosarii, & fructus admirabiles hujus devotionis in Ecclesia.

Thomas Cantipratanus l. 2. c. 9. p. 6. & 8. narrat miracula per Rosarium facta.

Ductor Navarra scriptis reliquit piam rationem Rosarii recitandi.

Granatenis sub finem Meditationum in vitam Domini loquitur de devotione, & Mytheris Rosarii.

Alanus de Rupe l. 4. de quo supra.

Qui scripsit sunt et alii

Albertus de Castro, Ambrosius Salmerus, Andreas Giffellus, Joannes Rebelli, Jodocus Lovichius in thesaur. nova Theologia. S. Bernardinus tom. 1. serm. 13. Fridericus Naufca in Catechismo, Clivotus sermones. S. Thomas Opus. 8. Francisci Colteri Explicatio Salutationis Angelicae. H. Gratiani Explicatio. Savonarola Expositio. Stanislaus Ollii Expositio. Joann. Groppetti declaratio. Hortus Pastorum tract. 4. fufius tractant de Salutatione Angelica, & de utilitatibus, quam hac oratio afferit illam devote recitantibus. P. Poiret in triplici corona, tract. 4. c. 9. §. 3. Interpres in S. Lucae Evangelium; & quicumque Meditationes scripserunt in Mytheria Annuntiationis, quos memoravimus, cum de hoc Mytherio loqueremur.

Pater Poiret in triplici corona tract. 4. cap. 9. postquam locutus est de Angelica Salutatione, loquitur de Rosario, ejus institutione, & fructu.

Pater Suffren in tomo 1. Anni Christiani, ubi agit de devotione erga Beatam Virginem, tradit praxim recitandi Rosarium, vel coronam deprecatoriam in illius honorem.

Pater Crafter in parte secunda devotionis erga Sanctam Virginem tract. 6. tradit praxim hujus devotionis.

Sanctus Franciscus Salesius sub finem Introductionis ad vitam devotam caput unum habet de Rosario.

Rodriguez tractatum habet de corona deprecatoria additum operibus Auctoris: qui tamen illius non est, & proinde in recenti versione non invenitur; sed tantum in veteri. Infinitis propemodum sunt libelli, catechismi, & rudimenta hujus argumenti, quae recensere morosum est.

Pater le Jeune Oratorii Sacerdos tomo 4. Sermonum, unum habet de Rosario.

Pater Nicolaus Divionensis Capucinus unum habet hujus argumenti in Mytheris Beatae Virginis.

In Elogiis Historicis tomo 3. sermo est de Confraternitate Rosarii.

Pater Texier inter Mytheria Virginis unum habet, ubi pauca sunt ad argumentum spectantia.

Auctor Sermonum in omnia Ethices Christianae argumenta secundo de Mytheria Virginis, non dixerat hoc argumentum.

Pater Theophilus in dyplicis Marianis. Auctor Sermonum in Litanias Laurentianae, discursu in illo, non Mytheria.

PARAGRAPHUS III.

Loca, exempla, figurae, & applicationes Scripturae hinc argumentum.

Domine doce nos orare. Luc. 11. Multum valet Oratio iusti assidua. Epist. Jacobi 5. Si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quaecumque petierint, fiet illis a Patre mio. Matth. 18. In medio Ecclesiae laudabo te. Psalm. 21. Fidelis Deus per quem vocati estis in societatem Filii eius. 1. ad Corinth. 1.

Saturate, ut per bona opera vestram vocationem, & electionem faciat. 2. Petri 1. Melius est esse duos, quam unum, habere enim emolumentum societatis suae. Eccles. 4. Societas vestra sit cum Patre, & cum Filio eius Jesu Christo. 1. Joann. 1.

Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, in tenebris ambulamus, mentimur, & veritatem non facimus. 1. Joann. 1. Videte vocationem vestram. 1. ad Corinth. 1. Frater, qui adiuvavit a fratre, quasi civitas firma. Proverb. 18.

Oremus simul, & pro nobis, ut Deus nobis aperiat ostium Sermonis ad loquendum Mytherium Christi. Ad Colossens. 4. Benedicite in a Domino Deo Excelso, & pro omnibus super terram: quia Nomen tuum ita magnificatum est, ut non recedat laus tua de ore hominum. Judith. c. 13.

Recitate eum, qui saltem sustinuit a peccatoribus adversum se contradictionem. Ad Hebraeos 12. Sentite in vobis quod & in Christo Jesu. Ad Philipp. 2.

Gaudete Mariae Virgo, cunctas hereses sola inseruisti in universum Mundo. In Officio Beatae Virginis.

Figura, & exempla hinc argumentum.

NON miror videns Sanctam Virginem, quae fuit instrumentum, & spectatrix omnium Mytheriorum Filii Dei, tanta consolatione fuisse repletam, cum vidit illa in se, & sub oculis suis adimpleta; illud autem admiror, Abraham ipsum letatum fuisse, cum vidit illa in spiritu solum, & in figura adumbata. Hoc Jesus Christus olim declaravit Judaeis, ut illorum confunderet incredulitatem: Abraham pater vester, (Joann. 8.) dixit illis, exultavit, ne videret diem meum: vidit, & gavisus est. Quinam est hic dies Filii Dei, quem vidit Patriarcha, & qui tantam illi attulit letitiam tot saeculis ante ejus adventum? In diversa

gelica Salutatione citat Rosarium.

Asteciel.

Conciliorum.

Qui collegerunt.

Recitando Rosarium dicitur bene orare.

Confrares Rosarii si magis diligenter deo benedicant, & Sanctae Virginis.

diversa abeunt Patres, atque Interpretes id explicantes: sed illos conciliaturo respondeo, hunc esse diem, quo singulari gaudii ejus Mytheria adimpleta sunt. Vidit in figura ea die, qua Filius suus Isaac conceptus fuit in utero Matris suae, jam esset, ac sterilis, diem, quo Dei Filius in utero Virginis Genitricis fuit incarnatus est: Vidit unbram hujus diei, & gavisus est. Si Abraham vidit in spiritu Incarnationem Verbi die illa, quo conceptus fuit Isaac, non vidit minori cum gaudio ea die qua ille natus est, diem, qua iste nasciturus erat; & dicere possum, gaudium, quo exultavit Sara diei sui puerperii figuram fuisse gaudii illius, quo Sancta Virgo affecta fuit die partus sui. Sara tunc dixit, dedit mihi Dominus magnam letitiam causam, & quicumque illam audierunt eum, gratulabantur mecum, & addidit illa, vix credidit iri eam senio consecratam, & sterilem, concipere potuisse filium, cumque lacte suo nutrire. Figura sensibilibus gaudii, quo exaltatum fuit cor Sanctissimae Virginis, cum sine detrimto puritatis Virginalis, peperit Filium Dei, cumque suo lacte nutrivit. Abraham vidit etiam diem Circumcisionis Jesu Christi ea die, & in caremonia, qua Filius suus fuit circumcisus: vidit & gavisus est. Vidit etiam in spiritu Mytherium adorationis Regum Magorum, cum videns tres Angelos sub humana specie, se prosternavit: nos vidit, & unum adoravit, ac designavit Mytherium Dei unius, & Trinitatis personarum. Cognovit ille hoc Mytherium, & gavisus est. Denique Abraham vidit diem & Mytherium presentationis Filii Dei in Templo, figuratum in incremto Isaac Sacrificio, cum obtulit Deo cum alacri voluntate, ardenti corde, & carne submissa, eumque redemit immolans arietem, quemadmodum Sancta Virgo redemit Jesum Christum offerens pro illo duos pullos columbarum. Ecce quomodo Abraham vidit in spiritu quinq; hae Jesu Christi Mytheria, quae fuerunt fontes purissimorum gaudiorum ejus in stadio persequendum illius: hinc, & gavisus est. Vidit in figura, re autem vera gavisus est.

Temporibus abominationum, quibus Princeps tenebrarum excacaverat, & in ignorantia locum praebat Abigenibus eludendi infans errorem, Deus ex penitenti solitudine suscitavit novum Moysen, qui diceret tenebris Fidei, quas colligebat. Si quis vestrum Dominum est, & mihi addat; novum Nehemiam, qui cum invenisset ignem caritatis, & devotionis Christianae involutum in limo, & ferme conversum in lutum, divino afflatus nomine illum Solis radiis exposuit, ut accenderetur. Sub horum insignium Virorum nomine vobismet representate Dominicum, qui plenus spiritu eorum per explicitam Dei revelationem instituit Devotionem Rosarii, ut quot contumelias afflicebatur Jesus, & Maria per ora sacrilega, tot laudibus cumularent zelo, & pietate verorum fidelium.

Applicatio nonnullorum Scripturae locorum hinc argumentum.

Domine doce nos orare. Luc. 11. Sapientes, & illuminati discipuli, a noscebatis necessitatem, & utilitatem Orationis, cum petebatis a Jesu Christo bene orandi scientiam: Domine doce nos orare; scientiam magis momenti, sed scientiam humanae menti absconditam, cum sua sequitur lumina; scientiam sine cuius usu sumus extra laqueum vitam; sed scientiam, cujus nunquam plenam cognitionem estemus assecuti, nisi Deus idem, qui nobis praecipit orationis praxim, aperuisset nobis methodum, articulos, & praecipua capita illius, quae sibi a nobis vult nuncupari: Sic ergo orabit: (Luc. 11.) Magna igitur est Confratrum Rosarii utilitas, ut in precibus suis illa, quam Jesus Christus eos docuit; eisdem adhibere terminos, ut petant a Patre Caelesti ea, quae a se peti desiderant; invenire in hac Oratione, quam Tertullianus appellat Evangelii Compendium, purissimum obiectum desideriorum suorum, regulam tutissimam officiorum suorum, legitimum spei fundamentum; & quamvis haec utilitas communis sit illis cum ceteris fidelibus, responderi aut ex praecipuis finibus, propter quos Rosarium fuit institutum, qualis est, Haereticos Abigenes expugnare; Ita Rosarii Sodales pugnant etiam precibus suis contra Haereticos, & Impios.

In medio Ecclesiae laudabo te. Psalm. 21. Talis erat zelus David, qui ad inflammandos fratres suos igne, quo ipse flagrabat, laudabat Dominum in medio eorum. Talem fratres, arbitror esse intentionem vestram, cum congregamini ad orandum: tamquam David cuperetis, ut omnes creaturae in tot voces converterentur ad celebrandas laudes Omnipotentis, & agendas illi gratias pro omnibus beneficiis suis; sed cum hoc sit impossibile, ipsi subitis onus gratitudinis earum vosmet adhibentes Societati, quae per statum suum reddit illi pia officia, & cuius praecipuus finis est illum orare per Jesum Christum, & hunc per Mariam. Si impii coeunt Sanctum illius Nomen blasphematori, vos convenitis, ut illud benedicatis. Si ora sacrile-

Henry Bibl. Conc. Theol. de Myther. Tom. III.

ga hifcunt, ut Jesum, & Mariam dedecore afficiant; vos aliud initis consilium, aliaque partes, ut illos ab injuria vindicetis per unionem spirituum, & cordium, quae regnat in his Societatibus. Vobismet congeritis thesaurum seriarum considerationum in Mytheria Domini Nostri, & Sanctae Virginis, quoniam vobis persuasum est, quod orare sine meditatione, idem sit ac tacere; & multa proferre verba, idem ac imitari Sacrificulos Balaam qui potentes ut ignis de Calo dilaberetur super victimas suas, ac scintillam quidem recipiant, quamvis altissima voce clamarent; & idem esset, ac imitari rudem, & cumque populum, quem Jesus Christus exprobat, quod in certibus suis labiis tantum ipsum honorarent, quo laudes ejus praedicarent.

Recitans enim, qui saltem sustinuit a peccatoribus adversum semetipsum contradictionem. Ad Hebr. 12. Mytheria doloris Jesu Christi infinitas elucere lacrimas ex oculis Sanctissimae Virginis, & secundum Simeonis prophetiam animam ejus doloris gladio transverberarunt. Verum si haec Mytheria adimpleta fuerunt die una, & nocte una, adeo profunde impressa sunt in corde afflictae hujus Matris, ut eorum imago semper praesens extiterit spiritui ejus, quia hoc fuit argumentum communium Meditationum illius toto vitae ipsius spatio. Quamvis autem omnes Christiani teneantur saepe recollere Passionem Filii Dei, & divinus hic Salvator multo primum illos invitaverit, dicens illis per os Prophetae: Recordare pauperum, & transgressorum meorum, absque illi, & salite. (Luce. 22.) Memento paupertatis, & passionis meae, fellis, & aceti, & omnium transgressionum legis Patris mei, quas ipse subivi, ut ferrem victimam expiationis eorum: Quamvis, inquam, omnes generatim fideles teneantur saepe recollere Mytheria dolorum Jesu Christi, Rosarii Confratres id ardiori necessitate cogendi praestare debent; quia cum Sancta Virgine ingressi sunt in societatem Mytheriorum doloris. Oportet ergo cum Matrimum omnium mostissima ingredi in Societatem Mytheriorum Passionis Filii sui, videlicet, commiserari debemus Jesum Christum in omnes stationes, quas fecit modo in Horto Olivetorum; ubi oravit, & tradidit se Voluntati Patris sui, acceptans calicem Passionis suae; modo in Pilati pratorio, ubi inaudita cum crudelitate flagellis caesus fuit, & cum inhumanitate sine exemplo spinis fuit coronatus: modo per dem in Calvaria, ubi crucifixus est, & doloribus saucius. Ita est, Fratres, opus est ut vobis Rosarium vestrum recitantes mens vestra vacet contemplationi horum Mytheriorum, & cor vestrum ingrediatur cum corde Sanctae Virginis in societatem omnium dolorum suorum. Hoc S. Paulus praedicavit primis Christianis, cum dixit illis; Sentite in vobis quod & in Christo Jesu. (ad Thim. 1.) In ducite Jesu Christi sensus, accedite in partem peccatorum, & passionem ejus per intimam cordis vestri compassionem. Hoc ipsum dicit Judaeis recens conversis ad fidem: Recordare. Repetite saepe, & mente vestra recollite illius cogitationem, qui tantas passus est a peccatoribus contradictiones, qui in illum insurrexerunt, qui illius innocentiam labefactare conati sunt, qui maledicta pro benedictionibus rependerunt, qui omnia excogitabilia tormenta illi inflixerunt, qui tandem illi vitam abulerunt. Sed quem fructum pollicetur recepturos esse primos fideles ex jugi Meditatione dolorum Jesu Christi in passione illius? Ecce: ut non fatigemini animis vestris de his rebus; (ad Hebr. 12.) ne deficiatis animo, & ne spem abiciatis. Hae autem promissio, & adhortatio peculiariter ad Rosarii confratres refertur. Quomodo honorare debent Sanctam Virginem jugi memoria Mytheriorum doloris, quae non alia tuere, nisi illa Filii sui; ingrediuntur simul cum illa in societatem non solum dolorum, quos illa sustinuit, verum etiam patientiae, & submissionis Voluntati Dei, cum qua illos sustinuit.

Recitantes Rosarium semper recollere debemus dolores Filii Dei.

Recitans enim, qui saltem sustinuit a peccatoribus adversum semetipsum contradictionem. Ad Hebr. 12. Mytheria doloris Jesu Christi infinitas elucere lacrimas ex oculis Sanctissimae Virginis, & secundum Simeonis prophetiam animam ejus doloris gladio transverberarunt. Verum si haec Mytheria adimpleta fuerunt die una, & nocte una, adeo profunde impressa sunt in corde afflictae hujus Matris, ut eorum imago semper praesens extiterit spiritui ejus, quia hoc fuit argumentum communium Meditationum illius toto vitae ipsius spatio. Quamvis autem omnes Christiani teneantur saepe recollere Passionem Filii Dei, & divinus hic Salvator multo primum illos invitaverit, dicens illis per os Prophetae: Recordare pauperum, & transgressorum meorum, absque illi, & salite. (Luce. 22.) Memento paupertatis, & passionis meae, fellis, & aceti, & omnium transgressionum legis Patris mei, quas ipse subivi, ut ferrem victimam expiationis eorum: Quamvis, inquam, omnes generatim fideles teneantur saepe recollere Mytheria dolorum Jesu Christi, Rosarii Confratres id ardiori necessitate cogendi praestare debent; quia cum Sancta Virgine ingressi sunt in societatem Mytheriorum doloris. Oportet ergo cum Matrimum omnium mostissima ingredi in Societatem Mytheriorum Passionis Filii sui, videlicet, commiserari debemus Jesum Christum in omnes stationes, quas fecit modo in Horto Olivetorum; ubi oravit, & tradidit se Voluntati Patris sui, acceptans calicem Passionis suae; modo in Pilati pratorio, ubi inaudita cum crudelitate flagellis caesus fuit, & cum inhumanitate sine exemplo spinis fuit coronatus: modo per dem in Calvaria, ubi crucifixus est, & doloribus saucius. Ita est, Fratres, opus est ut vobis Rosarium vestrum recitantes mens vestra vacet contemplationi horum Mytheriorum, & cor vestrum ingrediatur cum corde Sanctae Virginis in societatem omnium dolorum suorum. Hoc S. Paulus praedicavit primis Christianis, cum dixit illis; Sentite in vobis quod & in Christo Jesu. (ad Thim. 1.) In ducite Jesu Christi sensus, accedite in partem peccatorum, & passionem ejus per intimam cordis vestri compassionem. Hoc ipsum dicit Judaeis recens conversis ad fidem: Recordare. Repetite saepe, & mente vestra recollite illius cogitationem, qui tantas passus est a peccatoribus contradictiones, qui in illum insurrexerunt, qui illius innocentiam labefactare conati sunt, qui maledicta pro benedictionibus rependerunt, qui omnia excogitabilia tormenta illi inflixerunt, qui tandem illi vitam abulerunt. Sed quem fructum pollicetur recepturos esse primos fideles ex jugi Meditatione dolorum Jesu Christi in passione illius? Ecce: ut non fatigemini animis vestris de his rebus; (ad Hebr. 12.) ne deficiatis animo, & ne spem abiciatis. Hae autem promissio, & adhortatio peculiariter ad Rosarii confratres refertur. Quomodo honorare debent Sanctam Virginem jugi memoria Mytheriorum doloris, quae non alia tuere, nisi illa Filii sui; ingrediuntur simul cum illa in societatem non solum dolorum, quos illa sustinuit, verum etiam patientiae, & submissionis Voluntati Dei, cum qua illos sustinuit.

Vidimus Jesum per passionem, gloria, & honore coronatum. Confratres. Ad Hebr. 20. Quomodo modum Sancta Virgo nacta est in Filio suo fontem purissimorum gaudiorum, & serenisimorum dolorum, quibus afflicta fuit, in illo uno inventi bene cum quoque maximum gloriae pondus, quod recepit. Profecto quemadmodum ingressa erat cum Jesu Christo in Societatem omnium Mytheriorum suae, quem fuit Sanctissimae hujus Matris gloria, ubi vidit Filium suum resurrexisse, gloriosum esse, impassibilem, & immortalem, victorem de morte, deque omnibus Mundi, & inferorum potestatis? Quae fuit illius gloria, ubi vidit illum propria Virtute ascendentem in Caelum, decies centiens milibus Angelorum circumseptum, cum toto triumpho apparatu? Quae illius gloria, cum vidit Apostolos decem Pentecostes Spiritu S. repletos ordiri predicationem suam Jerosolymae admirabili eventu, & Nomen, & divinitatem Filii sui celebrare? Quae illius gloria, ubi, cum naturae tributum per solvisset, vidit se in anima, & corpore attolli divina profus Virtute per Angelorum legiones usque ad thronum fisci in Caelo preparatum? Demum quae gloria con-

Confratres Rosarii si magis diligenter deo benedicant, & Sanctae Virginis.

Recitans enim, qui saltem sustinuit a peccatoribus adversum semetipsum contradictionem. Ad Hebr. 12. Mytheria doloris Jesu Christi infinitas elucere lacrimas ex oculis Sanctissimae Virginis, & secundum Simeonis prophetiam animam ejus doloris gladio transverberarunt. Verum si haec Mytheria adimpleta fuerunt die una, & nocte una, adeo profunde impressa sunt in corde afflictae hujus Matris, ut eorum imago semper praesens extiterit spiritui ejus, quia hoc fuit argumentum communium Meditationum illius toto vitae ipsius spatio. Quamvis autem omnes Christiani teneantur saepe recollere Passionem Filii Dei, & divinus hic Salvator multo primum illos invitaverit, dicens illis per os Prophetae: Recordare pauperum, & transgressorum meorum, absque illi, & salite. (Luce. 22.) Memento paupertatis, & passionis meae, fellis, & aceti, & omnium transgressionum legis Patris mei, quas ipse subivi, ut ferrem victimam expiationis eorum: Quamvis, inquam, omnes generatim fideles teneantur saepe recollere Mytheria dolorum Jesu Christi, Rosarii Confratres id ardiori necessitate cogendi praestare debent; quia cum Sancta Virgine ingressi sunt in societatem Mytheriorum doloris. Oportet ergo cum Matrimum omnium mostissima ingredi in Societatem Mytheriorum Passionis Filii sui, videlicet, commiserari debemus Jesum Christum in omnes stationes, quas fecit modo in Horto Olivetorum; ubi oravit, & tradidit se Voluntati Patris sui, acceptans calicem Passionis suae; modo in Pilati pratorio, ubi inaudita cum crudelitate flagellis caesus fuit, & cum inhumanitate sine exemplo spinis fuit coronatus: modo per dem in Calvaria, ubi crucifixus est, & doloribus saucius. Ita est, Fratres, opus est ut vobis Rosarium vestrum recitantes mens vestra vacet contemplationi horum Mytheriorum, & cor vestrum ingrediatur cum corde Sanctae Virginis in societatem omnium dolorum suorum. Hoc S. Paulus praedicavit primis Christianis, cum dixit illis; Sentite in vobis quod & in Christo Jesu. (ad Thim. 1.) In ducite Jesu Christi sensus, accedite in partem peccatorum, & passionem ejus per intimam cordis vestri compassionem. Hoc ipsum dicit Judaeis recens conversis ad fidem: Recordare. Repetite saepe, & mente vestra recollite illius cogitationem, qui tantas passus est a peccatoribus contradictiones, qui in illum insurrexerunt, qui illius innocentiam labefactare conati sunt, qui maledicta pro benedictionibus rependerunt, qui omnia excogitabilia tormenta illi inflixerunt, qui tandem illi vitam abulerunt. Sed quem fructum pollicetur recepturos esse primos fideles ex jugi Meditatione dolorum Jesu Christi in passione illius? Ecce: ut non fatigemini animis vestris de his rebus; (ad Hebr. 12.) ne deficiatis animo, & ne spem abiciatis. Hae autem promissio, & adhortatio peculiariter ad Rosarii confratres refertur. Quomodo honorare debent Sanctam Virginem jugi memoria Mytheriorum doloris, quae non alia tuere, nisi illa Filii sui; ingrediuntur simul cum illa in societatem non solum dolorum, quos illa sustinuit, verum etiam patientiae, & submissionis Voluntati Dei, cum qua illos sustinuit.

Recitans enim, qui saltem sustinuit a peccatoribus adversum semetipsum contradictionem. Ad Hebr. 12. Mytheria doloris Jesu Christi infinitas elucere lacrimas ex oculis Sanctissimae Virginis, & secundum Simeonis prophetiam animam ejus doloris gladio transverberarunt. Verum si haec Mytheria adimpleta fuerunt die una, & nocte una, adeo profunde impressa sunt in corde afflictae hujus Matris, ut eorum imago semper praesens extiterit spiritui ejus, quia hoc fuit argumentum communium Meditationum illius toto vitae ipsius spatio. Quamvis autem omnes Christiani teneantur saepe recollere Passionem Filii Dei, & divinus hic Salvator multo primum illos invitaverit, dicens illis per os Prophetae: Recordare pauperum, & transgressorum meorum, absque illi, & salite. (Luce. 22.) Memento paupertatis, & passionis meae, fellis, & aceti, & omnium transgressionum legis Patris mei, quas ipse subivi, ut ferrem victimam expiationis eorum: Quamvis, inquam, omnes generatim fideles teneantur saepe recollere Mytheria dolorum Jesu Christi, Rosarii Confratres id ardiori necessitate cogendi praestare debent; quia cum Sancta Virgine ingressi sunt in societatem Mytheriorum doloris. Oportet ergo cum Matrimum omnium mostissima ingredi in Societatem Mytheriorum Passionis Filii sui, videlicet, commiserari debemus Jesum Christum in omnes stationes, quas fecit modo in Horto Olivetorum; ubi oravit, & tradidit se Voluntati Patris sui, acceptans calicem Passionis suae; modo in Pilati pratorio, ubi inaudita cum crudelitate flagellis caesus fuit, & cum inhumanitate sine exemplo spinis fuit coronatus: modo per dem in Calvaria, ubi crucifixus est, & doloribus saucius. Ita est, Fratres, opus est ut vobis Rosarium vestrum recitantes mens vestra vacet contemplationi horum Mytheriorum, & cor vestrum ingrediatur cum corde Sanctae Virginis in societatem omnium dolorum suorum. Hoc S. Paulus praedicavit primis Christianis, cum dixit illis; Sentite in vobis quod & in Christo Jesu. (ad Thim. 1.) In ducite Jesu Christi sensus, accedite in partem peccatorum, & passionem ejus per intimam cordis vestri compassionem. Hoc ipsum dicit Judaeis recens conversis ad fidem: Recordare. Repetite saepe, & mente vestra recollite illius cogitationem, qui tantas passus est a peccatoribus contradictiones, qui in illum insurrexerunt, qui illius innocentiam labefactare conati sunt, qui maledicta pro benedictionibus rependerunt, qui omnia excogitabilia tormenta illi inflixerunt, qui tandem illi vitam abulerunt. Sed quem fructum pollicetur recepturos esse primos fideles ex jugi Meditatione dolorum Jesu Christi in passione illius? Ecce: ut non fatigemini animis vestris de his rebus; (ad Hebr. 12.) ne deficiatis animo, & ne spem abiciatis. Hae autem promissio, & adhortatio peculiariter ad Rosarii confratres refertur. Quomodo honorare debent Sanctam Virginem jugi memoria Mytheriorum doloris, quae non alia tuere, nisi illa Filii sui; ingrediuntur simul cum illa in societatem non solum dolorum, quos illa sustinuit, verum etiam patientiae, & submissionis Voluntati Dei, cum qua illos sustinuit.

Recitans enim, qui saltem sustinuit a peccatoribus adversum semetipsum contradictionem. Ad Hebr. 12. Mytheria doloris Jesu Christi infinitas elucere lacrimas ex oculis Sanctissimae Virginis, & secundum Simeonis prophetiam animam ejus doloris gladio transverberarunt. Verum si haec Mytheria adimpleta fuerunt die una, & nocte una, adeo profunde impressa sunt in corde afflictae hujus Matris, ut eorum imago semper praesens extiterit spiritui ejus, quia hoc fuit argumentum communium Meditationum illius toto vitae ipsius spatio. Quamvis autem omnes Christiani teneantur saepe recollere Passionem Filii Dei, & divinus hic Salvator multo primum illos invitaverit, dicens illis per os Prophetae: Recordare pauperum, & transgressorum meorum, absque illi, & salite. (Luce. 22.) Memento paupertatis, & passionis meae, fellis, & aceti, & omnium transgressionum legis Patris mei, quas ipse subivi, ut ferrem victimam expiationis eorum: Quamvis, inquam, omnes generatim fideles teneantur saepe recollere Mytheria dolorum Jesu Christi, Rosarii Confratres id ardiori necessitate cogendi praestare debent; quia cum Sancta Virgine ingressi sunt in societatem Mytheriorum doloris. Oportet ergo cum Matrimum omnium mostissima ingredi in Societatem Mytheriorum Passionis Filii sui, videlicet, commiserari debemus Jesum Christum in omnes stationes, quas fecit modo in Horto Olivetorum; ubi oravit, & tradidit se Voluntati Patris sui, acceptans calicem Passionis suae; modo in Pilati pratorio, ubi inaudita cum crudelitate flagellis caesus fuit, & cum inhumanitate sine exemplo spinis fuit coronatus: modo per dem in Calvaria, ubi crucifixus est, & doloribus saucius. Ita est, Fratres, opus est ut vobis Rosarium vestrum recitantes mens vestra vacet contemplationi horum Mytheriorum, & cor vestrum ingrediatur cum corde Sanctae Virginis in societatem omnium dolorum suorum. Hoc S. Paulus praedicavit primis Christianis, cum dixit illis; Sentite in vobis quod & in Christo Jesu. (ad Thim. 1.) In ducite Jesu Christi sensus, accedite in partem peccatorum, & passionem ejus per intimam cordis vestri compassionem. Hoc ipsum dicit Judaeis recens conversis ad fidem: Recordare. Repetite saepe, & mente vestra recollite illius cogitationem, qui tantas passus est a peccatoribus contradictiones, qui in illum insurrexerunt, qui illius innocentiam labefactare conati sunt, qui maledicta pro benedictionibus rependerunt, qui omnia excogitabilia tormenta illi inflixerunt, qui tandem illi vitam abulerunt. Sed quem fructum pollicetur recepturos esse primos fideles ex jugi Meditatione dolorum Jesu Christi in passione illius? Ecce: ut non fatigemini animis vestris de his rebus; (ad Hebr. 12.) ne deficiatis animo, & ne spem abiciatis. Hae autem promissio, & adhortatio peculiariter ad Rosarii confratres refertur. Quomodo honorare debent Sanctam Virginem jugi memoria Mytheriorum doloris, quae non alia tuere, nisi illa Filii sui; ingrediuntur simul cum illa in societatem non solum dolorum, quos illa sustinuit, verum etiam patientiae, & submissionis Voluntati Dei, cum qua illos sustinuit.

Recitans enim, qui saltem sustinuit a peccatoribus adversum semetipsum contradictionem. Ad Hebr. 12. Mytheria doloris Jesu Christi infinitas elucere lacrimas ex oculis Sanctissimae Virginis, & secundum Simeonis prophetiam animam ejus doloris gladio transverberarunt. Verum si haec Mytheria adimpleta fuerunt die una, & nocte una, adeo profunde impressa sunt in corde afflictae hujus Matris, ut eorum imago semper praesens extiterit spiritui ejus, quia hoc fuit argumentum communium Meditationum illius toto vitae ipsius spatio. Quamvis autem omnes Christiani teneantur saepe recollere Passionem Filii Dei, & divinus hic Salvator multo primum illos invitaverit, dicens illis per os Prophetae: Recordare pauperum, & transgressorum meorum, absque illi, & salite. (Luce. 22.) Memento paupertatis, & passionis meae, fellis, & aceti, & omnium transgressionum legis Patris mei, quas ipse subivi, ut ferrem victimam expiationis eorum: Quamvis, inquam, omnes generatim fideles teneantur saepe recollere Mytheria dolorum Jesu Christi, Rosarii Confratres id ardiori necessitate cogendi praestare

fi enim Ecclesia non docuisset nos orare, nisi pro praesentibus necessitatibus, forte oblitui fuissimus, gratiam bonae mortis pendere a mera misericordia, & finalis perseverantiam non pertinere ad merita vitae bene actae: sed quamvis illam praesentem, & in rigore obtinere non possit, aliquam tamen ad eam posse conferre. Quomobrem non petimus solum, ut Dei Mater nobis fiat opem in hora mortis, sed ut nobis faveret toto vitae nostrae spatio; & ideo tenemus nostris officiis incumbere & latere, nunc nobis ad laborandum esse, ut ad eam perveniamus felicitatem, ad quam beata mors adiuvat nobis aperiat. Harum petitionum altera evitamus gratitudinem quae nobis persuadere potest, bene moriendi gratiam debere vitae bene actae, & diffidimus inde semper nobis esse trepidandum cum profunda meritorum Jesu Christi, & favorum Sanctissimae Virginis. Altera vero petitione docemur evitandum nobis esse negligentiam, quae efficit, ut in mortis extremis spacia differamus conversionem nostram, & admonemur statim nobis esse incipiendum, quoniam hoc unicum momentum suum est in nostra potestate. Momentum hoc nobis elabi potest in nullam relictam spem, & sine fructu, si illud inutile abire patiamur; sed potest etiam nobis producere bona solida gloriae infinitae, si inventum fuerit plenum thesaurus pietatis, & meritis caritatis.

Mihimet persuadere, Fratres Carissimi, cum convenitis ad Rosarium recitandum, vos cupere creaturas omnes in totidem voces immutare, ad celebrandas laudes Dei, & gratias agendas propter omnia illius beneficia; verum cum hoc fieri nequeat, vos debet vindicare provinciam gratitudinem pro illis testandi, nomen dando ei Societatis, quae profectur pia illi officia praestare, & cuius finis praecipuus est orare Deum per Jesum Christum, & Jesum Christum per Mariam. Si coeunt impii ad Sanctum Nomen illius blasphemandum; vos ad illud benedicendum convenitis; si ora sacrilega panduntur ad Jesum Christum dedecore afficiendum, simulque Sanctam Matrem conviciis insectandam; Vos congregate, ut utrumque ab iniuria vindicetis. *Elogia Historica.*

Cum Centis commercium alios alis conjungit, honesta, & laudabilis est amicitia: Sed si Religio, pietas, amor Dei nequiter hanc suavem, mutuaque communicationem, o quam pretiosa haec est necessitas! O quam excellens societas! Utique excellens societas, quae adducit ad Deum; excellens, quia subsistit in Deo, qui est vinculum eius: Non est simplex amor caritatis, quae debetur proximo; spiritualis est amicitia, per quam plures personae sibi suam communicant devotionem, bona desideria, sanctoque erga Deum affectus.

Precibus, quae Deo, Sanctisque nuncupantur, aliud accidit, quam quae fiunt apud homines in terris; quod his primum perlatet, secundo duplacet, eisque tandem invivunt, & non ferendum est; sed quod semel Deo placuit, id centies repetitum placebit. Sicut in Calo ne minem tædedit incessanter audire elogium illud, & Canticum, quo Seraphim beatas illas sedes laetificant, *Sanctus, Sanctus, Sanctus*; hoc ipsum dicendum est de gloria Dei Matris. Haec verba, quae Angelicam dicimus Salutationem, illi placebant in aeternam; & nonnulli etiam Ecclesiae Patres, ac praeteritis S. Athanasius, & S. Ephrem opinantur, Angelos illa incessanter reperire in Regina suae honorem, quem admodum superiora concipiunt in honorem Regis sui; quod sufficere debet ad Haereticos confundendos, quasi orationes fierent per numerum, vel numerus aliquam habere potestatem secretam, quod impio Calvino praebuit occasionem inter secessitas blasphemias, quas effudit, vocandi Rosarium magias praestigias, & veneficia, quae adnectunt certitudinem eventus verborum numero, & quorundam verborum repetitioni. Sed dicendum est potius non sine pietatis sensu cum omnibus vere Christianis, hanc pietatis sensu celebrari esse, quae conciliat gratiam Matris huius Misericordiae, a qua obtinemus opem, & singularem Dei protectionem; ob quam impetrandum nihil potentius possumus adhibere. Sed praeter memoriam, quam illi instauramus ejus rei, quae ipsi est iucundissima, secundo loco illi testamur gaudium, quae afficiuntur ex illius felicitate, & quantam ex ipsius dignitate laetantur percipiunt. Ad illa praecipue haec devotio infusa fuit, ut illi testemur cordis nostri sensum per extat vos illa *Ave*, ex qua initium facimus, & quae hinc orationis nomen facit. Ita hoc est gratulari eius dignitatem, ad quam tunc evecta fuit, ex quo cumulata fuit gratias, & facta est benedictio inter mulieres; & per quamdam acclamationis speciem verum probamus, quod ipsa paulo post de se testata est, futurum, ut omnes gentes illam beatissimam praedicarent. Magnum hoc Mysterium praeterit quidem; sed fructus, qui nobis inde cedit ad omnia secula pertinet; ita ut sicuti nostra utilitas mixta, & confusa sit cum sua, hac oratione percipimus confessionem ejus felicitatis, quam nobis procuravit: *Ad hoc sermone in omnia argumenta.*

Hoc Sanctae Virginis Plalterium, Rosarium videlicet cum Spiritu Fidei, ac Religionis recitatum, in populo gratias, & benedictiones de Calo promeruit, ut ubique locorum videretur vitae mutatio; morum coarctatio penitentiae adeo frequenter, ut qui Sancto huic Sodalitati nomen dederant, non ultra tamquam homines, sed tamquam Angeli, non tamquam peccatores, sed tamquam beati haberentur. Quomodo istud? Quia Sancti isti Confratres, qui methodum venerant bene Rosarium suum recitandi, cum S. Virgine in omnium Mysteriorum fuorum societatem ingrediebantur. Modo videbantur divinis repletis consolationibus in meditatione Mysteriorum gaudii, strenue nuntium mittere omnibus mundi gaudiis; modo lacrimis doloris, & contritione repleti in meditatione Mysteriorum doloris, obedienti submissis omnes vitae dolores perferre; modo tranquillo vultu, hilarique facie in gloria Mysteriorum meditatione letari, perinde ac jam beati viderentur cum Angelis delectatione certare. Sed quod notandum est, hi Rosarii effectus adeo erant perspicui, ut qui erant ex his Confraternitatibus numero distinguuntur ex vi ratione, quemadmodum Tertullianus narrat natura primos Fideles a Gentibus ex caritate fecerit conconvivisse. *P. Nicolai Divionensis sermone de Rosario.*

Rosarii Confraternitas nunquam tantos effectus produceret, quos produxit, nisi in precibus suis hoc sibi munus imponeret serio animadvertendi in omnia Domini, Dominique nostrae Mysteria, quibus vacare oblectantur. Orare, & non meditari, neque ea cogitare quae profectur, idem est ac tacere, donec tota die clamatur; est imitari Sacerdotes Balaam qui prebant, ut ignis de Calo in victimas suas descenderet, & qui ne maiorem quidem scintillam recipiebant; est eandem obtinere sortem, quam populus ille caecus, & rudis, cui J. C. exprobraverat, cor ejus ab ipso distare. Opus est ergo ut oratio mentalis cum vocali consentiat, ut sit salutaris, & haec ars est quam S. Dominicus tradidit. Etenim cum bono numero hic Oratorium Dominicium, & Angelicam Salutationem, ex quibus Rosarium constat? Num longo usu, & sine attentione discederent haec duo orationes, ut recitanda, quos Sanctus Vir forte optimum factu censuerit? Exemplum habemus in his sensibus, cum quibus Angelus, qui de caelestibus nuntiavit divinis ipsius Maternitatis Mysterium, illam allocutus est, dicens: *Ave gratia plena, Dominus tecum, benedictus tu in mulieribus.* Videmus enim Angelum illum Salutare, & illi praestare honorem, quem nunquam legitimus praestitum cuiquam fuisse ab ullo ex his parvis spiritibus, confitendo illam cumulatam fuisse omnibus Cali gratias, singulariter a Domino protectam, & inter multos benedictam; quod illum elegit Deus futuram Matrem Filii sui. Ista debemus intrinsece reddere Sanctissimae Virgini in hac oratione tributum venerationis, quod illi debent reddere omnes creaturae tamquam communis Creatoris parenti. Hoc igitur exemplum secuti proferamus nos in Spiritu coram throno, in quo Propheta nobis exhibet Caeli Regiam sedentem a dextris Filii sui.

Nunquam tot vires sunt, tam speciosa pietatis demonstrationes, tanta Exterior Sacramentorum frequentia, et Sanctae Confraternitatis instituta ad honorandum Deum in Sancta Virgine, & Sanctis suis, quot hoc saeculo videntur. Pauci sunt in universo orbe Christiano Civitates, ubi non aliqua erecta videatur ad fideliem devotionem fovendam; sed bene Deus, qui mihi affirmabit Rosarii Confraternitatem adeo Sanctam per se, a tanto Patriarcha, & Summis Pontificibus laudatam, & universa terra celebratissimam, non intepuisse, & quae vicissitudinali obnoxiam factam fuisse, & quae tot Reges, Reginaeque, tot Principes viros, & Matrones, tot mortales omnium aetatum, sexuum omnium, & conditionum, quae Confraternitati adscriptae sunt, veros esse S. Virginis famulos, & fideles Patris Caestis adoratores in Spiritu, & Veritate? Caveamus, ne devotio nostra sit Phantastica potius, quam Christiana; & ne in exteriori potius specie, quam in interiori consistat. Non satis est praestare Rosarium gestare, & ore tot preces recitare; si cor cum lingua minime consentit, oratio haec est nisi corpus sine anima, & Confratribus illud labiis tantum recitantibus, illud ipsum exprobari, quod sanctus Paulus temporum novissimorum Christianis: falsi sicuti devoti, non nisi speciem pietatis habent, eo quod in semet Spiritum, & Veritatem devotionis jugulaverunt.

Rosarium efficacissima est omnium orationum, quoniam omnipotentem vim habet ad obtinenda omnia gratiarum genera devote recitantis; & si vultis singillatim novisse, quas gratias Rosarium promeret Sodalibus, haec ille sunt, quae Beatus Alanus a Rupe excepit ex ore Sanctissimae Virginis: *Sanctissima vita, verum honestas, mundi contemptum, demum disciplinam.* Sed unde nam proficiuntur fructus adeo admirabiles & progressus adeo veloces in Virtutibus omnibus, nisi ex jugi meditatione dolorum Sanctissimae Virginis? Heroicae ejus patientiae, perfecta conformitas Voluntatis suae cum Voluntate Dei, Sanctitas vitae suae, & morum innocentia migrat in Confratres Rosarii vi contractus

Prudus ad mirabilis que statim in Ecclesia reperit Rosarii institutio in hoc Confraternitatis nomine dant.

Angelica Saluatio recitata est cu interioribus sensibus quos habebat Angelus cum beata Virgine in Calo laudavit.

Claude Albigensis cepit referentia est Rosario.

Cavendum est, ne recitatio ex parte Sanctae Virginis respectu habeat potestatem admirabilem; haec profectur orationem, quae illam cum interioribus sensibus committit.

Efficacia Rosarii ad obtinendas omnes gratias & profectum Virtutum, quae magis sunt, deos efficiunt.

Societatis. Ita intrum esse non debet, si videntur humiliter, modeste, patientes in omnibus vitae malis. Hinc Sancta Virgo per effectum potentiae, & amoris sui, efficit, ut gerat divinas Consolationes inter gravissimas etiam adverteat. *Fater Nicolai Divionensis Capucinus.*

Illud aequo perniciosa in effectibus ac vulgaris hoc, quo vivimus saeculo in plerisque Rosarii Confratribus spiritum vere devotionis adulteravit; non enim desunt, quibus sufficiunt boni habitus laborum munitur Virtutes, quas non conantur adquirere, illas se adquirendas opinantur. Et praedictorum adquirent, illas se adquirendas opinantur. Et praedictorum adquirent, illas se adquirendas opinantur. Et praedictorum adquirent, illas se adquirendas opinantur.

Sanctus Dominicus Julius praedicat Rosarium, & docere populos modum recitandi devotum Angelicam Salutationem, statim se conulit, ut quidam vitae ipsius testatur Hilitoricus, praedicator, atque inditurus ubique gentium hanc Confraternitatem admirabili cum eventu, & indefesso zelo, ut se revocasse videretur Apostolica tempora, & effecit, ut reslorescerent prima Ecclesiae saecula, & pietas primorum fidelium: sed quid de primis fidelibus dico? Historicus noscitur audacter inquit; Sanctitas Angelorum ipsorum. *Per hoc Plalterium admodum facta sunt conversiones; servabantur gentes, & exidit illa, fere de hys, Angelos in terra curari.* Hoc Sanctissimae Virginis Plalterium, videlicet Rosarium recitatum in Spiritu fidei, & Religionis, tot promeruit populi gratias, & Caeli benedictiones, ut ubique viderentur morum conversiones, & adeo ferventes poenitentiae, ut eorum plerique, qui huic Sodalitati nomen dabant, non homines, sed Angeli, non peccatores, sed beati viderentur. Quorum ipsi de Rosarii Confratribus, qui venerant methodum Rosarium suum recitandi, ingredebantur cum Sancta Virgine in societatem omnium Mysteriorum ejus; exempla ejus sequi studebant, & pro viis patris innocentiam, & puritatem morum ejus imitabantur. *Fater Nicolai Divionensis.*

Primi Rosarii Institutores. Spiritus sancti gratia repleti, videbantur recentibus Apollinis similes, praesto ut vitam, Sanguinemque suum impenderent pro nomine Jesu Christi, pro Ecclesiae honore, & fidei defensione. Haece veritas est, quae facile probari potest facto maxime memorabili, quod accidit in Gallis, postquam Dei culus illic invecus fuit, & fides infirmitate Clodovog regnante. Nollis, spiritum haereticum, quia a spiritu rebellionis separari non potest, cum compulsi ad arma Albigenes, ut errores suos propagarent ferro, & igni, quo ratione, & argumentis probare non poterant. Brevis vultu Comites Tholofanum, & Armenicum, alioque plures principes, Regemque Arragonie partes illas augere, & formidabilem componere exercitum centum mille militum. Terror quocumque pervasit, ac procella Regno simul, & Religioni impendit, ita ut manus conferenda fuerint, ut victoria de utro decideret. Quis audebit huic torrenti adversari? Quis hanc tempestatem dissipabit? Ne solliciti sumus: Deus Exercituum qui misit olim Simonem Machabeum pro salute Synagoga, & Judaeorum, suscitaturus est hinc quidem Simonem Montforti Comitem, recentem Gallia Machabeum ad suscipiendum Ecclesiae, & Catholicorum patrocinium, inde vero Sanctissimam Virginem dantem sancto Dominico Rosarium, eique dicentem: *Accipe, fili mi, gladium Sanctissimum, in quo desiccat adversariae populi mei.* Neque inanis fuit promissio. Rosarium hoc fuit tamquam gladius Gedeonis, qui sub figura panis hordeacei tantum fecit in Madianitarum agris depopulationem. Et sane dici potest, si terribilis hic Haereticorum exercitus delevisset, hunc potius cesum fuisse Virtute Rosarii, quam armorum vi. Comitibus Montforti exercitus non tam valebat militum numero, quam Caeli patrocinio, & pietate. Ille non secus ac Judas Machabeus *Singulos armavit non clypeo, hasta, & manitione, sed sermone optimo; sed Rosario, & eloquenti, pique adhortatione; & ut bacina prelii signum dedit; invocato Deo per orationes congesti sunt, manus quidem pugnantes, sed Dominum coramibus orantes; leonum instar in hostes effusi sunt, ore preces, & corde fiduciam gerentes; sed ensibus districtis hostium copias faderunt, & per Haereticorum pectora transientes celeberrimam retulerunt victoriam, quae Regnum, & Religionem ab interitu vindicavit. O Virgo Sancta, jure hoc Ecclesia in honorem tuum cecinit: *Cunctas heresi sola interemisti in universo Mundo.* Tibi uni accepta referenda est clades omnium monstrorum haereticos, potissimum vero Albigenum in Gallia. *Fater Nicolai Divionensis in sermone de Rosario.**

Quemadmodum sanctus Dominicus Sanctae Virginis afflavit, hanc devotionem instituit universae Ecclesiae perutilem.

ita in institutione, & progressu Ordinis sui, & in Victoriis, quas reportavit de Albigenibus Haereticis asperius esse potestatem Victoris huius Virginis, & vidit deinceps per plura saecula filios suos scientia, & zelo armatos, qui sub protectione Mariae praedicant Idololorum cultoribus fidem, confundunt Haereticos, Atheosque, peccatores convertunt, & augent fidelium pietatem. Vile, & gaudet Rosarii devotionem, cujus est Institutor, generatim receptam, & approbatam ab omnibus Christianis, ita ut modo habeatur tamquam character eorum, qui vere Catholici sunt. Cum gaudio considerat, pium inventum colendi Matrem Dei esse consolationem, fortitudinem, & spirituales armorum eorum, qui praedantur sub vestillo Dominae nostrae. Verum si quid perturbare posset laetitiam quam possidet, hoc eiset cogitare plurimos non habere veram ideam, quam habere deberent, & cultus, quem praestant Sanctae Virgini, & protectionis, quam sperant se consecuturos. Iure dico potissimum, quod sanctus Athanasius scripsit de Arca Domini. Divina haec arca erat adeo potens in Judaeorum gratiam, ut illa una ipsis esset pro exercitu; sed oportebat, ut in Sacerdotibus, qui illam debebant, & in populo, qui colebant illam, nullum esset crimen, vel secreta labes, quae illos indignos efficeret praesidio Dei exercituum. *Fater Terxier sermone in dies festos beatae Virginis.*

Cum Sanctas Rosarii preces recitantes consideramus videlicet, omnia Religionis nostrae Mytheria detegimus. Videmus, simulque adoramus Deum in tempore absque Patre, & absque Matre in aeternitate; parvulum simul, & immensum; ex suo locupletem, pauperem ex nostro; suapte natura gloriosum, per electionem suam innoxium; infirmum secundum carnem mortalem, quam induit; omnipotentem per essentiam, quam accepit a Patre. Quae dignior occupatio Confratris, qui cum teneatur humiles illi gratiantiam actiones referre, seu propter illa, quae fecit, seu propter ea, quae pati voluit, completitur haec omnia graditudinis suae argumenta? Confratris, qui velut apicula immoratur in omnibus floribus, ut inde exprimat succum, & mel devotionis; Confratris, qui angelicam recitas Salutationem, exultat gaudio, cum videt Legationem Angeli, & Mariae consensum: Spiritu cum illa fertur in Zachariae domum, videt oculis huius Praefectorem sanctificari in Matris utero; Adorat Jesum nascentem in Babulo; se cum Matre confociat; offert illi cum Magis aurum cum thure, & myrra; Confratris, qui meditatur humiliter cum Salvatore Magis, & adoratur tamquam Salutare Israel totius; qui si dem suam confirmet, quin eam infirmari finat, videt illud fugam in Aegyptum capessere, non propter infirmitatem, sed ut omnia adimpleantur, quae scripta sunt per prophetas: Confratris, qui considerat Mariam quarentem Jesum in Templo; & qui faterur, cum aliquis ab hoc dilecto Liberatore recedit, hunc querere debere cum dolore, cum sollicitudine, cum cura, cum perseverantia. *Elogia Historica.*

Nonne obsequia aptanda sunt personarum qualitati? Aliter cum Principibus, aliter cum hominibus et vulgo loquimur. Sed Rosarii Confratres semper cogitare debent illam, qui offerunt preces suas, esse Dei Matrem, Reginam Caeli, & hominum Reparatricem. Quanti igitur a nobis facienda est, ut illius Sodalitio adscripti non estis, nisi ut attollatis Merita Mariae, quam Deus gratis suis cumulavit, ut sustineret hanc summam Deiparae dignitatem, & dignum reddidit cultu, & populorum omnium veneratione? Quod si sensus hic communis esse debet omnibus praesibus devotionis, quas fidelium pietas excogitavit in honorem illius, nunquam non erit inevitabilis in hac oratione, quae renovat memoriam electionis, a Deo factae de illa, & ordinis ad quem per electionem hanc illam exiit. Si oportet ostendere pretium in quo aliquis habetur, nonne hoc fieri debet, cum illi honor defertur, & cum celebratur elogium eorum bonorum, quae possidet? Nam sicuti praecipua dispositio, quam S. Paulus requirit in eo, qui sese praesentat coram divina Majestate, est credere eum, cum quo loquimur, vere Deum esse nostrum, cum enim unicum hoc verbum explicet majorem perfectionem, quam quae concipi potest, sufficit ad inspirandos nobis sensus conformes magnitudini illius, & nihil nostro. *Accedentem ad Deum oportet credere, quia est.* Hoc ipsum data proportione dicamus. Ad illam confugiendum est in Spiritu repleto perfectionibus ejus, & agendum secundum hanc sublimem ideam; oportet etiam recitare hanc orationem cum eadem dispositione, qua Angelus, qui prior haec protulit verba; oportet plenos esse magnitudine, ut cum Sancta Elisabeth exclamaremus: *Vnde hoc mihi, ut venias Mater Domini mei ad me?* Recens Auctor.

Illud aequo perniciosa in effectibus, ac vulgaris in eo, quo vivimus saeculo, in plerisque Rosarii Confratribus spiritum vere Devotionis adulteravit. Non enim desunt Fideles, qui se rigidos esse gloriantur observatores eorum regularum, quae supra numerum sunt, & impune eas negligunt, quae sunt ad salutem necessariae. Religionis sibi vertent, si diem abire suerant, quam coronam deprecoriam

Rosarii Confratres sibi videntur esse auctores, & deus est, qui illis dedit hanc gratiam, ut per illam ad Deum perveniant.

Quamvis propter Societatem, quae dicitur Rosarii, non debet esse in illa, qui non est in Deo, qui est vinculum eius.

Pratio Rosarii semper est in Deo, qui est vinculum eius, & non est simplex amor caritatis, quae debetur proximo.

Pratio Rosarii semper est in Deo, qui est vinculum eius, & non est simplex amor caritatis, quae debetur proximo.

Pratio Rosarii semper est in Deo, qui est vinculum eius, & non est simplex amor caritatis, quae debetur proximo.

Obsecratio facienda in Rosarii recitatione.

Dignitas Deiparae debet esse de contrafratris Rosarii recitatione.

Quorundam illud.

riam non recitarent, & sibi licere putant tota die inter facili flagitia versari. Negotium illis facit quod accessorium est; negligent vero, quod Caput est. Aliis recte intentiones fuissent, & pia sua desideria. Hæc penes habituales laborum murmure se illa adeptos fuisse putant, & rati nomina fuo scripta esse in nomenclatura Confraternitatis, jam erudant in libro vite fuisse descripta. Orant Jesum Christum, concinunt laudes illius, & Sanctæ Matris ejusdem; inveniunt etiam saporem aliquem in externa praxi fidelis devotionis; sed ibi immorantur, quin quærant vitam suam conformare secundum hæc egregia exemplaria, eodem ferme pacto, quo Judæi clamabant, Templum Domini, Templum Domini, & minime faciebant ea, que Templi Dominus imperabat. De hujusmodi Confratribus, quodcumque vobis placuerit, judicate: ego vero dicam cum S. Paulo, neminem justificari, & salvari posse, nisi imitatus fuerit Jesum Christum, & Sanctam Matrem illius, que fidelis fuit imago Filii. Quætere alias Sanctificationis vias in Confraternitate, falli est; sibi alia imponere officia in horum locum, est chimericam sibi religionem adstruere. In imitatione vite Jesu Christi tota fira est Christianæ vite œconomia. Si huic adjicitis praxim Confraternitatis, hoc fieri debet sine detrimento illius, quod Caput est. *Elogia Historica tomo 3.*

Contra inde votos fœderales.

Cui nam comparabo Confratres hos indevotos, qui nonnullis precibus contenti, vel aliquo intuitu superficiali in nostra Mytheria, que illi meditanda exhibentur, se dispensari putant ab essentialibus sive Religionis officiis? Comparari possunt cum Capharnaitis, quorum S. Marcus, & Lucas nobis proponunt imaginem. Gaudentes videre miracula, que Jesus Christus operabatur, & zelotypi glorie, que cedebat illis, quatenus sectatoribus ejus, illum ubique querebant; si paulo ab illis recedebat, ejus dolebant absentia, & eo properabant, ubi erat; *Terba requirunt eum, & venerunt usque ad ipsum*: sed opus ne erat, ut Jesum Christum sequerentur Sancta illius exempla imitari? Debebant ne proprium abdicare sensum, ut fidem haberent verbo Jesu Christi? Recedebant. Nonne hæc imago est ad vitam expressa admirabilis hujus affluentis populorum ex omni sexu, & conditione; græte, qui follemum festivitatis, & qualibet prima singularum mensium dominica con-

fluunt in Templo, ubi aliqua instituta Confraternitas est, & ubi concursus sæpe tantus est, ut vix ingressus pateat. Sed timeo, ne multi adint Capharnaitæ. Illi Jesum Christum quærebant; & vos illum queritis. Sed inimico precandus est; obediendum Providenti, que per hominis injusti ministerium auferit modicum illud bonum, quod tibi erat reliquum? Humilitari te oportet, & descendere de sublimi loco, in quem tua te evehere fortuna; tandem Sanctæ Evangelii praxis tibi exercenda sunt; tunc Jesum Christum, & Mariam ignoras, nullaque in te deprehenditur nota veri Confratris Rosarii.

Immortales tibi, Domine, sint gratiæ, quod sancto Dominico, & Filiis ejus hanc inieceris Devotionem, que tot fideles in Templo nostra perducit. Benedicti estote Christiani, si generalibus vestris status officiis additis etiam singularem vestre pietatis characterem honorandi Jesum Christum, Sanctam illius Genitricem honorantes. Dupliciter indui Jesu Christo, & per vota baptismi vestri, & per officia hujus adeo Sanctæ Societatis, in qua Summi Pontifices, Imperatores, Reges, Principesque viti, & mulieres designati non sunt se cum abjecta plebe confundere: sed quam metuendum est, ne, cum devotio multiplicaverit numerum fervorum Mariæ, non magnificaverit gaudium ejus, quia devotio ista non est admodum spiritualis? Vos ipsi, Fratres, per singula ferre judicatis. Cum Jesus Christus imperat, ut repliamini bona patientie, lenitatis, continentie, Christianæ mortificationis, hæc vite disciplina dura vobis videtur, & non ferenda. Discite igitur hodierna die vestre Religionis essentiam; vos, qui forsasse levissima tantum didicistis rudimenta, & scitote, devotionem vestram erga nostram Rosarii Dominam esse inanem, & chimericam, si vosmet admittentes cum tot illustribus personis, que non secus ac vos Rosario associati sunt, non magnificatis Ecclesiæ gaudium, magnificantes simul & devotionem, & numerum vestrorum Confratrum? Ne præbeat locus Ecclesiæ parenti vestre dicendi Mariæ, numerum quidem fervorum suorum crevisse, sed gaudium suum imminutum. *De his, qui habentur gentem, sed non magnificasti latitudo.* Ratio procurandi Ecclesiæ lætitiæ, est esse æque fidelem imitationem Jesu, qualis Maria fuit, cumque, ut illa in corde vestro concipere.

Questus Hæc est in Confratres indevotos.

MARIA DE MONTE CARMELO

VEL SCAPULARIS VULGO DICTUS

Parvus Habitus.

MONITUM.

Confraternitas Maria de Carmelo cum sœdus arctum percussit cum Ordine Insigni, qui pervetus est in Ecclesia, non fuit mihi dubitandum, quominus locum illi facerem inter argumenta, que ad Virginis cultum pertinent; seu quod ab hac eadem Virgine instituta fuit, seu quia servitas hæc quotannis instauratur, & pance invenitur societates probatores, & utiliores fidei, salutem suam certam facere admittenti. Verum mihi admonendum puto ex omnibus Festis diebus, ac devotionibus in honorem Beate Virginis institutis, me invenisse illas tantum Scapularis, & Rosarii, in quibus exequi poterim Consilium Operis mei, quale est suppeditare Concionatoribus in singula argumenta varias sermonum ideas, & lætam dicendi supellestem depromptam ex Bibliis, Patribus, Theologia, Aseticis, nuperisque Concionatoribus: satis enim liquet, mihi fere hujusmodi inveniri in aliis Festivitatibus, Sodalitibus, Confraternitatibus, quibus sub vario nomine tantum est fuis, honorandi videlicet Matrem Dei. Quamobrem qui loqui tenentur de hisce Festivitatibus localibus, vel de particularibus Societatibus, latius sese debent extendere de Sanctæ Virginis devotione generatim, & admiscere quiddam illi peculiare argumentum suppeditat.

PARAGRAPHUS PRIMUS.

Multiplex Synopsis Sermonum hujus argumenti.

Pincipium est vulgo receptum, devotionem erga Sanctam Virginem signum esse prædestinationis: sed ut descensus fiat a generico hoc principio ad peculiare Scapularis argumentum, aliud quoque principium statuumdum est; videlicet, quemadmodum hæc devotio alte insigi debet in corde, aliquo etiam opus fuisse signo, & nota, ut cognosceretur. Vobis autem probaturus sum Scapulare, vel ut vulgo nuncupatur, parvulum habitum, unum esse ex hujusmodi signis prædestinationis pro iis, e quibus geritur cum eodem spiritu, cum quo institutum est. Itaque, animæ paz, quas integra devotio vos adegit, ut Sanctæ huic Confraternitati nomen daretis; quid utilius ad consolationem vestram dicere possum, quam vobis ostendere, hoc pignus esse vestræ salutis? Qua validiori ratione excitare vos possem ad obeunda fideliter ea, que adhaerent officia, quam dicens, si illa diligenter obieritis, vos

certain salutem vestram facturos? & tandem qua de re opportunius apud vos verba facere possem, quam probans promissiones quas hæc prædestinationum Mater fecit illis, qui digne habitum hunc gererent?

Hanc veritatem tribus consilio argumentis desumptis ex iisdem verbis gloriose Virginis in celebri ea revelatione quam habuit Beatus Stock, toties probata a Sancta Sede, & modo ab omni Ecclesia recepta. Primum quorum est, habitum hunc signum esse, illos ad Mariam pertinere per inviolabilem devotionem, & arctum sœdus, quod cum illis contrahere dignata est: *Recipite, dilectissimi Filii, Ordinis sui Scapulare, mea Confraternitatis signum.* Alterum est, esse pignus certi auxilii in omnibus periculis, sive protectionis contra quoscumque salutis inimicos: *Ut sit salus in periculis.* Tertium denique quod certissimum est Beate Virginis pignus, se illi procuraturam finalem perseverantiam, que signum ponit prædestinationem pro beatam mortem; in quo quis mortuus æternam non patitur incendium. Hic erit ordo, & divisio sermonis, non alia ab ea, quam hæc Mater misericordiaz ipsa constituit, recognoscens ex hoc habi-

habitu eos, qui pertinent ad se titulo officiosissimo, illos speciali fovens patrocinio, eisque pollicita se nunquam deserturam in morte, que finem est maximo salutis ipsorum negotio impostura. Sequamur hunc ordinem tamquam maxime proprium & naturalem in hoc argumento.

II.

Adeo constans est inter Fideles opinio, devotionem erga Dei Matrem, notam esse prædestinationis, ut quin ratio habeatur rationum, quibus innititur, consensus adeo generalis efficere debeat, ut pro Catholica veritate habeatur. Magnum proculdubio lætitiæ argumentum est, iis, qui devoverunt se huic Calorum Regine; quippe sine temeritate nota dubitari non potest, quominus in cordibus suis gerant impressum electionis sue characterem. Verum sicuti non desunt devotiones, que sint obnoxie alicui suspicioni, & saltem non omnia obsequia nostra que sint Sanctissimæ Virgini accepta, ideoque non collocent in pari certitudinis gradu salutem nostram, rarus fuit me ulterius aliquid dicere posse in gratiam Confratrum Scapularis, quam quod generatim dicitur de servis omnibus Mariæ. Satis non est dicere habitum Sanctæ Virginis notam esse prædestinationis que ac ceteras pietatis praxes que in illius honorem excogitate fuerunt; illud affirmo, nullam esse, que certior fiat prædestinationis nostra, ideoque nullam cui major cum zelo, ac fiducia adherere debeamus. Ad veritatem hanc probandam duobus rationibus utar, que mihi solide videntur, & spero satis futuram ad persuadendum. Sancta Virgo ipsa fidem obligavit suam; hæc prima est ratio mea. Nos vero illam validius adhuc obligamus, ex quo huic devotioni nosmet addingimus; hæc ratio altera. Illa fidem obligavit suam, idque conceptissimis verbis, & effectibus profus miraculosos. Hæc quoque devotio illam suam obligat natura; quia publica est, & jugis. *P. de la Colombiere.*

III.

Excubite anima mea in Domino meo, quia induit me vestimentis salutis: & induendo iustitia circumdedit me. *Isaia 61.* Concionatores, qui de hoc argumento loquuntur, duos scopulos ejus periculosos debent evitare. Prior est, ne non satis amplam adstruamus Scapularis ideam, & ne Confratribus non inliciamus salutis fiduciam, patrem promissionibus, quas in hæc re Sancta Virgo profudit. Alter autem est ne immo dicam in illa tantummodo committamus, que in temerario degeneret præsumptionem. Ad utrumque scopulum evitandum in prima sermone parte ostendam, Sanctum hunc habitum in mente Dei, & Sanctæ Virginis intentione esse vestimentum salutis, videlicet certum pignus prædestinationis pro Confratribus, si uti opus est, eodem uti voluerint: *Induit me vestimentis salutis*: in altera vero ostendam habitum hunc esse habitum iustitiæ, hoc est sanctitatis. *Induendo iustitia circumdedit me. Pater Textor in diebus festis Beate Virginis.*

IV.

Sicuti Divinitatis character est conjunctio in Mytheriis Religionis nostræ simplicitatem cum reverentia, est etiam prærogativa Matris Dei simile sedes constituisse in actionibus, quas fecit, & favoribus quos procuravit Ecclesiæ; quod videtur in Scapulari, quod tribuit Beato Stock. Nihil in specie similius, sed re ipsa nil majus, & augustius. Materia, & forma hujus habitus, Scapularis nemp, nil habent non commune; ejus tamen magnificentia videtur in promissionibus, & Scapulare adnectere placuit Sancto huic Scapulari, quia illud dedit tamquam signum salutis, & pollicetur fore, ut qui illud digne gesserit, supplicis non deperat eternis. Poteratne dicere aliquid majus, augustius, magnificentius? Sub hæc idea respicere volo Sanctum hunc habitum, & ostendere, unum ex maximis mediis salutis, & ex pignori-bus prædestinationis, que habemus in Ecclesia, esse devotionem Mariæ in Scapulari Confraternitate, idque duplici ex causa. 1. Quia Mariæ adnectere placuit speciale protectionem huic Scapulari. 2. Quia peculiaris hæc Sanctæ Virginis protectio valida nobis tribuit subsidia ad faciendam salutem nostram, ideoque nostrum duxit ad illa efficere certa.

V.

Tridentini Synodi sententia est Hæreticorum errores damnantis, neminem in hæc vita, sine peculiari revelatione Dei, certum esse posse perfectam certitudinem, se esse ex numero Prædestinationum; sed hoc non prohibet, quominus Theologia nobis tradat duo hoc in argumento notanda; Primum est, quædam esse signa, & notas, que moralem quandam fecum gerunt certitudinem nostræ prædestinationis; Alterum, inter hæc signa, veram, solidamque devotionem erga Sanctissimam Virginem, principem locum tenere. Postis ergo duabus his veritatibus, quas omnes Ecclesiæ Patres probant, licet arguere: Quoniam Sancta Virgo apud Filium suum, & per Filium suum, & Sancti Doctores inquit, est mediatrix salutis, dispensatrix gratiarum, fons, & radix electorum secundum ordinem, quem recepit a Deo, constans est, eos, qui actiora habebant vincula, & magis intimam unionem cum Deo, consequenter certius salutis sue signum habituros. At non minus certum est, illos qui Scapulari induuntur, hæc habere unionem, & nexum spiritalem cum Matre Dei; igitur non injuria huic Scapulari applicamus hæc verba: *Induit me vestimentis salutis.* Prima propositio recepta est ab omnibus Patribus, atque Theologis, qui de devotione erga Sanctam Virginem discurreunt; quapropter illam suppono, neque cauteo mihi esse in ea probanda immorandum.

Altera vero, videlicet Carmeli Sodales habere peculiarem unionem cum Dei parente, probari potest tribus privilegiis, que in hac Sodalitate inveniuntur, quorum primum est particularis adoptio; alterum character, qui amorem innot singulararem; tertium explicita promissio specialis protectionis in iis, que ad salutem pertinent, & consequenter promissio est abundantium gratiarum, que sunt effectus hujus filiationis, & spiritualis amoris. Itaque supposita prima propositione tamquam præludio, fieri potest et secunda argumentum, & partio sermone de Scapulari Confraternitate.

Fortitudo, & decor indumentum ejus. Proverbi. 31. Necessitas prima usum indumentorum invenit; Hominum politica mox usa est, ut statuum, & humanarum conditionum varietatem distingueret, & mundum tandem inde occasione luxus & vanitatis arripuit. Sed ego dicere possum, Christiana Societas, Ecclesiam illa consecrasset, cum habitu peculiari Carmeli Confratres a ceteris Christianis distinguit, utpote per peculiariter devotos servituti Domini, Dominiæque nostræ. Hinc dicere non vereor, hoc esse gestare insignia Matris Dei, & quodammodo indui Sanctæ Virginis, ut loquitur Sanctus Bonaventura, cum quadam proportione, quemadmodum Sanctus Paulus Apostolus Christianis hortatur, ut induantur ipso J. C. seu ad fortitudinem, quam inde recipiunt, ut se teneant ab inimicis salutis sue, seu ad gloriam que illis cedit ex famulatu maximi omnium dominorum: *Induimini Dominum Jesum.* Hodie igitur dico, Confratres hunc habitum induentes indui Sanctæ Virginis; quippe inde recipiant fortitudinem, ut resistent inimicis salutis sue, & gloriam, & esse armaturam simul, & ornamentum. *Fortitudo, & decor indumentum ejus.* Quibus adjicit: *Et videbit in novissimo die.* Quapropter fert animus vobis ostendere, 1. Hunc habitum protegere confratres ab omnibus telis hostium invisibilibus, & in omnibus periculis. 2. Gloriam esse, & pulcherrimum ornamentum, & honorem, qui cedit illis, quippe qui tot titulis profus peculiaribus pertinent ad Mariam; & tandem quia hæc illis præbet certitudinem auxilii Matris hujus misericordie in mortis articulo. Nihil utilius dici potest Carmeli Confratribus, quam illis ostendere,

VI. Scapularis est fortitudo & decor salutis illius, & erit causa lætitiæ eorum in morte.

VII.

1. Scapulare esse pignus certissimum salutis eorum, 1. quia hoc pignus ingrediuntur in familiam Mariæ, & in albo filiorum, & fervorum ejus ita numerantur, ut patris eorum, & titulum honoris, & gratiam, & ornamentum bonorum, & privilegiorum. 2. Quia juvantur orationibus plurimorum Confratrum omnium sexuum, conditionum, qui precibus suis vim inferunt Deo, adjuti meditatione Mariæ. 2. Pignus est Mariæ, quæ in omnibus periculis opem ferre se adtingit, 1. Contra invisibiles salutis eorum inimicos, contra prava Mundi exempla, contra vitz hujus casus, quemadmodum pollicita est Sancto Simoni Stock: *Ut sit salus in periculis.*

3. Medium esse efficientissimum ad obeunda omnia essentialia Christianismi munera: 1. quia devotio erga Mariam suapte natura inspirat devotionem erga J. C. 2. quia hæc devotio fons est gratiæ, que prodest ad implendum Evangelium; quia sicuti consilia magno sunt adjuvento ad præcepta exequenda propter gratias illis inherentes; ita indulgentiæ, & benedictiones Mariæ servituti inherentes deducunt ad praxim mandatorum Domini. *Sermo Manucriptus.*

VIII.

Ad efficiendum iustum elogium Confraternitatis Carmeli sermo tres in partes dividi potest, & ostendi in prima parte, admirabilem esse in institutione; instituta fuit enim a Sanctæ Virginis, & in Cælo conclusa antequam confirmaretur in terra: quod probatur per apparitionem Desipare Beato Stock, non relatam solum ab Auctoribus fide dignis, sed ne quis dubitare posset, confirmatam a Summo Pontifice Joanne XXII. cui cum eadem Sancta Virgo apparuisset, illum admoovit muneris a se facti Scapularis Magistro Generali Ordinis, ut esset signum Societatis, vel Confraternitatis Montis Carmeli, eique præcepit, ut sua auctoritate illum probaret. Rumor muneris inuncti, & adeo pretiosi, cum quocumque manasset, Carmelitis associari cepit infinitus mortuorum numerus, ut qui Carmelite esse non possent professione, tales essent affinitate; & per gratiam obtinerent quod jure non poterant. Tunc Reges ipsi, & Principes hanc affinitatem poposcerunt, & accepterunt insignia; mox vero eorum exemplum excitaret populorum devotionem, brevi in omnem sese effudit Ecclesiam. In hæc autem institutione, quid non est admirabile, quandoquidem omnes hæc circumstantiæ, totidem fuerunt miracula? Origo Cælestis est. De Mater his apparuit, ut illam in terra statueret: recepta fuit a Sancto, & data per Regnam Sanctorum, non tamquam inventum aliquid humanæ prudentiæ, sed tamquam opus Sapientie divini: Virgo Sanctissima dedit illi suum nomen, & indumentum in pignus singularis protectionis sue. Duratio ejus plura complectitur sæcula, ejus extensio in omnem ferè late patet terrarum orbem. Denique victrix est temporis, & multo magis persecutionum eorum, qui per errorem, vel per invidiam

Cofratres Scapularis est mira-bilis in institutione, & privilegii officii.